Toruń, dnia 15 maja 1930 r.

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 10.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

129.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego
z dnia 29 marca 1930 r.
o ustalenie opłaty egzaminacyjnej dla kandydatów kursu kucia koni.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 334) oraz § 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 października 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie wykonania podanego rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r .(Dz. U. R P. Nr. 92 poz. 807), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Osoby, utrzymujące kursy kucia koni mogą pobierać od każdego kandydata opłatę za egzamin.

§ 2.

Wysokość opłaty od każdego kandydata za egzamin ustalam na rok bieżący (1930) w kwocie 15 (piętnastu) zł. dla Chełmna, Torunia i Starogardu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Nr. VII. B. 3664.

Wojewoda

(—) Lamot.

130.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego
z dnia 6 maja 1930 r.
zawierające Statut Sądu Przemysłowego miasta Gdyni.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam zatwierdzony uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 7 kwietnia 1930 r. poniżej statut:

Nr. VI. C. 1329.

Wojewoda

(—) Lamot.

Statut Sądu Przemysłowego miasta Gdyni.

Na zasadzie § 1 ust. 1, 2 i 6 ustawy o Sądach Przemysłowych z dnia 30 czerwca 1901 (Dz. u. Rz. str. 353 i nast.) w brzmieniu ustawy z 30 maja 1922, (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 386) i uchwały Magistratu z dnia 23 kwietnia 1930, oraz Rady Miejskiej z dnia 25 kwietnia 1930 r. ustanawia się dla miasta Gdyni po wysłuchaniu pracodawców i pracobiorców następujący statut miejscowy.

Rozdział I.

Organizacja i skład Sądu Przemysłowego.

§ 1.

Właściwość i siedziba Sądu Przemysłowego.

Pod nazwą Sądu Przemysłowego w Gdyni istnieje z siedzibą w Gdyni Sąd Przemysłowy, którego właściwość terytorjalna obejmuje obszar miasta i portu Gdyni. — Sąd ten obowiązywać będą przepisy odtąd wyżej wymienionych ustaw o Sądach Przemysłowych oraz niniejszego statutu miejscowego.

Do właściwości Sądu Przemysłowego należą spory wymienione w ustawie o Sądach Przemysłowych z dnia 30 kwietnia 1901.

Rozstrzyganie sporów wynikłych na tle stosunku służbowego między marynarzami i rederami wzgl. kapitanami statków nie należy do właściwości Sądu Przemysłowego.

§ 2.

Skład Sądu.

Sąd Przemysłowy składa się z przewodniczącego i do 5 zastępców, powołanych mocą uchwały Magistratu oraz do 50 ławników, reprezentujących różne gałęzie przemysłu i handlu.

Ilość zastępców przewodniczącego i ławników może być ustalona mocą uchwały Magistratu i Rady Miejskiej w granicach, przewidzianych w ustępie pierwszym niniejszego paragarafu.

§ 3.

Przewodniczący.

PrzewodniczącegoSądu Przemysłowego i jego zastępców wybiera Magistrat na okres 3 lat. O wybieralności stanowią §§ 11 i 12 ustawy o Sądach Przemysłowych w brzmieniu ustawy z dnia 30 maja 1922 r.

§ 4.

Ławnicy.

Na ławników wybierają pracodawcy 25 z stanu pracodawców, pracobiorcy 25 z stanu pracobiorców. Wyboru dokonywa się na 3 lata. — O ileby wyjątkowe warunki tego wymagały, może Magistrat raz do roku zarządzić wybory uzupełniające. Ławnicy, któ-

rych kadencja urzędowania się skończyła, ustępują dopiero po objęciu urzędowania przez następców.

§ 5.

Czynne i bierne prawo wyborcze.

Osoby, uprawiające przemysł domowy, mają czynne i bierne prawo wyborcze w stanie pracodawców, jeżeli w czasie wpisu do listy wyborców zatrudniają conajmniej jednego pracobiorcę po myśli ustawy o Sądach z dnia 30 czerwca 1901. Jeżeli pracobiorców takich nie zatrudniają, przysługuje im czynne i bierne prawo wyborcze w stanie pracobiorców. Zresztą normują prawo wyborcze czynne i bierne tak pracodawców jak pracobiorców §§ 11, 14 i 16 ustawy o Sądach Przemysłowych w brzemieniu ustawy z dnia 30 maja 1922 r.

§ 6.

Wybory i postępowanie wyborcze.

Wybory ławników są bezpośrednie, tajne i stosunkowe. Wybory przeprowadza się oddzielnie do grup pracodawców i pracobiorców według następujących grup przemysłowych:

1. grupa metalowców: blacharze, bronzownicy, mosiążnicy, jubilerzy, złotnicy, grawerzy, kotlarze, kowale, pilnikarze, ślusarze maszynowi, ślusarze, zegarmistrze, puszkarze, mechanicy i monterzy;
2. grupa przemysłów drzewnych i budowlanych: bednarze, cieśle, dekarze, kamieniarze, kołodzieje, koszykarze, malarze, lakiernicy, pozłotnicy, murarze, tokarze, rzeźbiarze (w kamieniu i drzewie) stolarze, studniarze, szczotkarze, szklarze, sztukatorzy, zduni, garncarze, tartacznicy, ceglarze, kominiarze;
3. grupa przemysłów żywnościowych: młynarze, cukiernicy, kuchmistrze, piekarze, piernikarze, rzeźnicy, browarnicy, destylatorzy, mleczarze;
4. grupa przemysłów przyozdziewczych, i tym podobnych: bandażnicy, rękawicznicy, fryzjerzy, golarze, perukarze, garbarze, grzebieniarze, introligatorzy, kapelusznicy, czapnicy, krawcy, kuśnierze, szewcy, cholewkarze, powroźnicy, tapicerzy, siodlarze, rymarze, farbiarze;
5. grupa wszystkich pozostałych zawodów przemysłowych.

Cały okręg Sądu Przemysłowego tworzy jeden okręg wyborczy.

Do przeprowadzenia wyboru dzieli okręgowa komisja wyborcza w miarę potrzeby okręg wyborczy na obwody głosowania i urządza odpowiednią ilość miejsc wyborczych. Głosować wolno wyborcy tylko w jednem miejscu wyborczem, a mianowicie w miejscu wyborczem tego obwodu, w którem mieszkał w czasie ostatecznego ustalenia list wyborców. — Wyborca, który w czasie ostatecznego ustalenia list wyborców nie mieszkał w okręgu Sądu Przemysłowego, głosuje w tym obwodzie, w którym w czasie ostatecznego ustalenia list wyborców miał przedsiębiorstwo przemysłowe lub miejsce zatrudnienia.

§ 7.

Komisja Wyborcza.

Do przeprowadzenia wyborów tworzy się okręgową komisję wyborczą. Przewodniczącym okręgowej komisji wyborczej jest przewodniczący Sądu Przemysłowego wzgl. jego zastępca.

Ilość członków komisji wyborczej oznacza Przewodniczący Sądu Przemysłowego łącznie z dwoma ławnikami ze strony pracodawców i dwoma ławnikami ze strony pracobiorców.

Komisja Wyborcza podejmuje uchwały większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Do przeprowadzenia pierwszych wyborów mianuje Magistrat przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej, oraz określa ilość członków komisji wyborczej Komisja winna się składać z równej ilości pracodawców i pracobiorców. Członków okręgowej komisji wyborczej do przeprowadzenia pierwszych wyborów mianuje Magistrat na wniosek przewodniczącego.

§ 8.

Listy wyborców.

Do wyboru ławników sporządza Magistrat listy uprawnionych do głosowania oddzielnie dla pracobiorców i pracodawców. Listy wykłada się na jeden tydzień do publicznego wglądu nie później jak cztery tygodnie przed dniem głosowania. Przy głosowaniu terminu wyborów podaje się równocześnie termin i miejsce wyłożenia list. Sprzeciwy co do ważności list wyborców muszą być wniesione do Magistratu pisemnie lub protokólarnie najpóźniej w trzy dni po upływie czasu, w którym listy były wyłożone. Magistrat rozstrzyga o sprzeciwach ostatecznie i prostuje odpowiednio listy wyborców.

Wyborcy uprawnieni do głosowania a niewpisani na listy wyborców nie mogą głosować.

§ 9.

Miejsce i czas głosowania. Listy kandydatów.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej ogłasza w jednym z dzienników, wychodzących na terenie miasta Gdyni, dzień kalendarzowy, godziny i miejsce głosowania, oraz miejsce i czas stwierdzenia wyniku głosowania w poszczególnych lokalach wyborczych tudzież ogólnego wyniku wyboru. W głosowaniu należy zarazem wezwać wyborców do składania list kandydatów z równoczesnem zaznaczeniem, że przy wyborach można głosować jedynie na jedną z list kandydatów, ustaloną przez komisję wyborczą.

§ 10.

Listy kandydatów na ławników ustanawia się oddzielnie dla pracodawców i pracobiorców. Jeżeli wniesiono po jednej tylko liście kandydatów natenczas głosowania nie odbywa się a za wybranych uważa się kandydatów w wymienionych listach. Każda lista kandydatów musi zawierać tyle nazwisk, ilu ma być wybranych ławników ze stanu pracodawców i pracobiorców. Przy każdym kandydacie należy podać imię i nazwisko, zawód i mieszkaniem. — Lista musi być podpisana przez conajmnej 20 osób imieniem i nazwiskiem z podaniem pawodu i mieszkania. Podpisy tych samych osób umieszczone na kilku listach kandydatów liczy się tylko na rzecz listy wręczonej najwcześniej. Wszystkie listy kandydatów muszą być wręczone Komisji Wyborczej najpóźniej trzy tygodnie przed dniem głosowania.

Listy kandydatów, nieodpowiadające obowiązującym przepisom lub niewręczone na czas, są nieważne. Listy odpowiadające wymogom prawa zaopatruje komisja wyborcza w nr. bież. według kolejności ich wpływu i ogłasza wraz z nazwiskami pierwszych trzech podpisanych wyborców, nie później jak 10 dni przed wyborami w jednym z dzienników, wychodzących na terenie miasta Gdyni.

W dniu wyborów głosować można jedynie na jedną listę kandydatów z pośród ustalonych list przez Komisję Wyborczą, w przeciwnym razie głos jest nieważny.

§ 11.

Czynności wyborcze.

Głosowanie odbywa się jednocześnie we wszystkich lokalach wyborczych. Przewodniczących poszczególnych obwodowych komisyj wyborczych mianuje przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej. Obwodowa komisja wyborcza składa się z przewodniczącego, dwóch ławników i protokólanta. W charakterze ławników obwodowej komisji wyborczej występują przy wyborach, w równej liczbie przedstawiciele pracodawców i pracobiorców, mianowani przez przewodniczącego Sądu Przemysłowego.

Wszystkie uchwały obwodowej komisji wyborczej zapadają większością głosów, w razie równości głosów — rozstrzyga przewodniczący.

Czynności wyborcze są jawne. Przewodniczący obwodowej komisji wyborczej może usunąć publiczność, jeżeli nie stosuje się do zarządzeń jego lub nie zachowuje spokoju.

Do prowadzenia protokółu przydziela się każdej Obwodowej Komisji Wyborczej protokulanta. Z czynności wyborczych spisuje protokólant obwodowej Komisji Wyborczej protokół, podpisany po zakończeniu wyborów przez członków obwodowej komisji wyborczej.

§ 12.

Głosowanie.

Głosować można tylko osobiście, osoby, zgłaszające się do oddania głosu, winny wykazać się wobec obwodowej komisji wyborczej wykazem osobistym lub innym dowodem celem stwierdzenia identyczności z osobami, zapisanemi w listach wyborczych. Jako dowód wystarcza u pracodawców zaświadczenie o zgłoszeniu przedsiębiorstwa w myśl § 14 ordynacji przemyłowej z dnia 26 lipca 1900, i art. 7 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. lub ostatnie pokwitowanie z uiszczenia podatku przemysłowego, u pracobiorców zaś poświadczenie pracodawcy lub władzy policyjnej. Uznanie innych dowodów pozostawia się decyzji obwodowej komisji wyborczej.

§ 13.

Głosowanie odbywa się kartkami. Ważne są tylko kartki wyborcze, zawierające nazwisko i imię pierwszego kandydata na liście umieszczonego. Kartki należy włożyć do koperty i wręczyć przewodniczącemu obwodowej komisji wyborczej, który umieszcza kopertę natychmiast w urnie wyborczej.

§ 14.

Kontrola oddanych głosów.

Nazwiska osób, oddających głos, naznacza się w liście wyborców. Przy nazwiskach wyborców, których do głosowania nie dopuszczono z powodu braku dowodów tożsamości, wpisuje się w liście wyborców uwagę, podającą powód nieodebrania głosu.

§ 15.

Ustalenie wyniku wyborów w obwodach głosowania.

Po upływie czasu głosowania głosować mogą jedynie wyborcy, którzy w chwili upływu tego czasu znajdowali się już w lokalu wyborczym. Po oddaniu głosu przez tych wyborców, przewodniczący głosowanie zamyka.

Następnie zlicza komisja kartki wyborcze w urnie zawarte. Jeżeli ilość kartek nie zgadza się z ilością głosujących, naznaczoną w liście wyborców, zamieszcza się odpowiednią notatkę w protokóle komisji, podając okoliczności, wyjaśniające sprawę. Następnie stwierdza się ilość głosów oddanych na poszczególne listy kandydatów. Wynik zapisuje się do protokółu komisji.

Stwierdzenie wyniku głosowania następuje po głosowaniu, odbywa się jawnie. Jawność może przewodniczący komisji wykluczyć, jeżeli publiczność nie stosuje się do zarządzeń

lub nie zachowuje spokoju. Po ustaleniu wyniku głosowania zobowiązany jest przewodniczący komisji zawinąć kartki wyborcze w papier i opieczętować, a następnie kartki wyborcze, listy wyborców i protokół komisji doręczyć Okręgowej Komisji Wyborczej.

§ 16.

Ustalenie ogólnego wyniku wyborów.

Ogólny wynik wyborów ustala Okręgowa Komisja Wyborcza na posiedzeniu jawnem w dniu wyborów lub dnia następnego. Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej może wykluczyć publiczność, jeżeli ta nie stosuje się do zarządzeń Komisji lub niezachowuje spokoju.

Ogólny wynik wyborów stwierdza się w sposób następujący:

Z poszczególnych list kandydatów uznaje się za wybraną tę ilość osób, którą w proporcji do ogólnej ilości wybieranych ławników pozostaje w takim stosunku, w jakim pozostaje ilość głosów ważnych, przypadających na listę, do ogólnej ilości oddanych głosów ważnych. Jeżeli przy podziale wypadają ułamki wtedy przydziela się pozostałe miejsce ławników, tym listem, które wykazują największe ułamki, przy równych ułamkach rozstrzyga los.

Dla kandydatów każdej listy z osobna miarodajny jest porządek kolejny, w jakim zostali podani.

Kandydata, proponowanego do wyborów w kilku listach kandydatów, uważa się za wybranego z tej pośród nich, która zyskała największą ilość głosów, ewentualnie rozstrzyga los.

Okręgowa Komisja Wyborcza winna w ciągu trzech dni podać ogólny wynik wyborów do wiadomości Magistratu, dołączając protokóły i kartki wyborcze.

Z ustalenia ogólnego wyniku wyboru spisuje się protokół, podpisany przez Okręgową Komisję Wyborczą.

§ 17.

Ogłoszenie wyniku wyborów.

Przewodniczący Okregowej Komisji Wyborczej ogłasza natychmiast wynik wyborów w jednym z dzienników, wychodzacych na terenie miasta Gdyni, przyczem podaje do wiadomości, że sprzeciwy co do ważności wyborów wnieść należy do Magistratu w nieprzekraczalnym terminie jednego miesiaca po wyborach, licząc od nia ustalenia ogólnego wyniku wyborów.

Jednocześnie zawiadamia się pisemnie wybranych o ich wyborze na członków Sadu Przemysłowego z równoczesnem pouczeniem o przysługującem im prawie odmowy przyjęcia urzędu.

§ 18.

Odmowa przyjęcia wyboru.

Powody nieprzyjęcia mandatu mogą być uznane tylko wówczas, jeżeli przedstawione zostały w ciągu tygodnia po doniesieniu o wyborze. O słuszności odmowy rozstrzyga Magistrat.

W razie przyznania słuszności odmowy, albo unieważnienia wyboru ławnika, uważa się za wybranego kolejnie następującego kandydata z tej samej listy kandydatów.

§ 19.

Sprzeciwy co do ważności wyborów.

Sprzeciwy co do ważności wyborów są dopuszczalne jedynie w czasokresie jednomiesięcznym po wyborach, licząc od dnia ustalenia ogólnego wyniku głosowania. Sprzeciwy te wnieść należy do Magistratu. Magistrat zbadawszy zarzuty przedkłada sprzeciwy Wojewodzie Pomorskiemu, celem rozstrzygnięcia.

Czasokres jest zachowany, jeżeli sprzeciw wniesiony został w wyznaczonym czasokresie bezpośrednio do Wojewody Pomorskiego lub Sądu Przemysłowego.

§ 20.

Wybory nadzwyczajne.

O ile wybory nie doszły do skutku lub zostały dwukrotnie unieważnione, może Wojewoda:

a) jeżeli wybory były dokonane przez pracodawców lub pracobiorców zlecić wybór Radzie Miejskiej;
b) sam mianować ławników, jeżeli wybory dokonał Magistrat lub Rada Miejska.

W przypadku pod a) obowiązują Radę Miejską te same przepisy jak przy wyborach zwykłych.

§ 21.

Ogłoszenie ostatecznego składu Sądu Przemysłowego.

Ostateczny skład Sądu Przemysłowego ogłasza Magistrat w jednym z dzienników, wychodzących na terenie miasta Gdyni z podaniem nazwisk i miejsca zamieszkania poszczególnych członków.

§ 22.

Zaprzysiężenie członków Sądu Przemysłowego.

Przed objęciem urzędu przez przewodniczącego Sądu Przemysłowego i jego zastęp-

ców komisarz Wojewody Pomorskiego odbiera od nich przysięgę. Od ławników odbiera przysięgę przewodniczący Sądu Przemysłowego przed ich pierwszą czynnością służbową. Zobowiązanie przysięgą członków Sądu Przemysłowego odbywa się przy zastosowaniu reskryptu ministerjalnego z dnia 17 lutego 1891 r.

§ 23.

Skład Sądu.

Na każdą rozprawę Sądu Przemysłowego powołuje przewodniczący, nie naruszając przepisu § 54 ust. 1, ustawy o Sądach Przemysłowych z dnia 30 czerwca 1901 r., 4 ławników, z których 2 reprezentuje pracodawców, a dwóch pracobiorców. Przy powoływaniu winien przewodniczący z zasady przestrzegać porządku alfabetycznego. Przewodniczącemu przysługuje prawo powoływania poza koleją ławników, uchodzących za szczególnie biegłych w poszczególnych sprawach spornych.

Sąd Przemysłowy jest zdolny do powzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy są obecni jeden ławnik ze strony pracodawców i jeden ze strony pracobiorców. Jeżeli stawiło się 3 ławników wówczas ustępuje z pośród dwóch przedstawicieli jednej strony — ławnik młodszy wiekiem a w razie równego wieku rozstrzyga los.

§ 24.

Nieobecność ławników.

Ławnicy, którzy nie mogą przybyć na posiedzenie, winni powiadomić o tem przewodniczącego z równoczesnem podaniem powodów. Na ławników nieprzybywających na posiedzenie Sądu bez dostatecznego usprawiedliwienia się lub uchylających się w inny sposób od spełniania swych obowiązków, może przewodniczący sądu nałożyć karę porządkową do 300,— złotych a ponadto może być taki ławnik pociągnięty do ponoszenia kosztów, powstałych przez niespełnianie swoich obowiązków. Jeżeli dodatkowo ławnik usprawiedliwi sie, może przewodniczący sądu kare uchylić lub zniżyć.

Przeciw decyzji przewodniczacego przysługuie ławnikowi wniesienie zażalenie do terytorjalnie właściwego Sadu Okręgowego. W postępowaniu obowiązują przepisy o postępowaniu karnem.

§ 25.

Odszkodowanie przewodniczącego i ławników.

Przewodniczący otrzymuje odszkodowanie roczne w wysokości 1.200,— zł. Zastępcy przewodniczącego i ławnicy otrzymują ze środków gminnych zwrot koniecznych i rzeczywistych kosztów podróży za każde posiedzenie, w którem brali udział. Ponadto pobierają odszkodowanie za stratę czasu. Zrzeczenie się odszkodowania jest niedozwolone. Odszkodowanie to ustala się jednolicie dla pracodawców i pracobiorców na 3,— zł. za pierwszą godzinę posiedzenia i na 1,— zł. za każdą dalszą rozpoczętą godzinę. Odszkodowanie powyższe prócz kosztów podróży otrzymuje także ławnik ustępujący w myśl § 23 ust. 2.

Należytość powyższą mogą ławnicy podejmować zaraz po posiedzeniu lub też kwartalnie wzgl. rocznie.

Wysokość wynagrodzenia za stratę czasu można zmienić uchwałą Magistratu i Rady Miejskiej.

§ 26.

Sekretarjat Sądowy.

Do Sądu Przemysłowego jest przydzielony Sekretarjat Sądowy z sekretarzem sądowym mianowanym przez Magistrat i personelem pomocniczym.

Przewodniczący Sadu Przemysłowego odbiera przysięgę od sekretarza i protokólanta, czynnych na posiedzeniach, na których Sąd orzeka lub wyrokuje. Składanie przysięgi odbywa się według przepisu reskryptu ministerialnego z dnia 17 lutego 1891 r.

Doręczenia w postępowaniu przed Sadem Przemysłowem załatwia woźny Sądu Przemysłowego lub inni funkcjonarjusze ustanowieni przez Magistrat.

§ 27.

Postępowanie przed Sądem.

Do postępowania przed Sądem Przemysłowym mają zastosowanie przepisy §§ 26—57 i 59—61 ustawy z dnia 29 września 1901 o Sądach Przemysłowych.

§ 28.

Koszty Sądowe.

Tytułem kosztów sądowych pobiera się opłaty i wykłady wykazane w ustawie o sądach przemysłowych w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 32, poz. 322).

§ 29.

Pieczęć Sądu.

Zgodnie z ustawą z dnia 30 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 386) i rozporzą-

dzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 115, poz. 989) pieczęć Sądu nosi napis „Sąd Przemysłowy w Gdyni".

Rozdział II.

Stały Wydział Sądu Przemyłowego.

§ 30.

Skład, wybór i czynności Wydziału.

Po wyborach tworzy się pod kierownictwem przewodniczącego Sądu Przemysłowego Wydział, do którego należy powołać dwunastu ławników — a mianowicie sześciu pracodawców i sześciu pracobiorców. Zadaniem Wydziału jest wydawać opinję i stawiać wnioski w sprawach przemysłowych po myśli § 75 ustawy o Sądach Przemysłowych. Powołanie członków Wydziału następuje w drodze wyboru przez ławników Sądu Przemysłowego, których w tym celu przewodniczący zwołuje na wspóne posiedzenie. — Wybór nie może być dokonany inaczej jak w obecności conajmniej dziesięciu ławników każdego stanu. Wybór odbywa się kartkami. Wybranymi są ci, którzy otrzymali największą ilość głosów ważnie oddanych. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wydział jest zdolny do powzięcia uchwał, jeżeli oprócz przewodniczacego obecnych jest na posiedzeniu conajmniej czterech pracodawców i czterech pracobiorców. Gdy rozpatrywane są zagadnienia dotyczące interesów obu stron, muszą być zastąpieni pracodawcy i pracobiorcy w równej ilości. Nadliczbowi członkowie grupy silniej zastąpionej muszą natenczas ustąpić Ustępują najmłodsi wiekiem. Pomiędzy równymi wiekiem rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wybór uzupełniajacy w miejsce ławników ustępujacych następuje tylko wówczas, gdy w Wydziale niema więcej jak czterech przedstawicieli jednego stanu.

Uchwały Wydziałów zapadaja większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczacego. Jeżeli jednak chodzi o wnioski po myśli § 75 ust. 3 ustawy o sądach przemysłowych, wówczas uchwała nie dochodzi do skutku, gdy zapatrywania pracodawców i pracobiorców są zdecydowanie sprzeczne. Na posiedzeniach Wydziału prowadzi sie protokół, który w razie różnicy zdań ma uwidocznić rezultat głosowania pracodawców i pracobiorców. Protokół ten podpisują przewodniczący, jeden pracodawca i jeden pracobiorca.

Prócz przypadku § 75 ust. 1 ustawy o sądach przemysłowych, przewodniczący Sądu Przemysłowego jest zobowiazany zwołać posiedzenie Wydziału, jeżeli o to pisemnie wniesie conajmniej sześciu członków Wydziału, określając ściśle wniosek mający przyjść pod obrady w myśl § 75 ust. 3 ustawy o sądach przemysłowych.

Za koszty podróży i straty czasu otrzymują członkowie Wydziału odszkodowanie według § 25 niniejszego statutu, z wyjątkiem przypadków § 75 ust. 3 ustawy o Sądach Przemysłowych.

Rozdział III.

Sąd Przemysłowy jako Urząd Rozjemczy.

Do działalności Sądu Przemysłowego jako Urzędu Rozjemczego mają zastosowanie §§ 62—74 ustawy o Sądach Przemysłowych z dnia 29 września 1901 r.

§ 31.

Mężowie zaufania.

Jeżeli strony mężów zaufania nie podadzą, mianuje ich przewodniczący Sądu na propozycję Wydziału.

§ 32.

Jawność.

Posiedzenia Urzędu Rozjemczego są jawne. Urząd Rozjemczy może jednakże każdego czasu wykluczyć jawność, a powinien to uczynić na wniosek stron lub jednej z nich. W razie wykluczenia jawności mogą jednakże pozostawać na sali wszyscy zainteresowani, inni zaś tylko na mocy uchwały Urzędu Rozjemczego, powziętej na wniosek strony.

§ 33.

Ogłoszenie.

Ogłoszenie przewidziane w §§ 70 i nast. ustawy o Sądach Przemysłowych zamieszcza się w jednym z dzienników wychodzących na terenie miasta Gdyni.

§ 34.

Odszkodowanie członków Urzędu Rozjemczego.

§ 25 statutu niniejszego stosuje się także do mężów zaufania i ławników Urzędu Rozjemczego. Osoby wezwane do udzielenia informacyj otrzymują na żądanie wynagrodzenie w myśl ustawy o należytościach świadków i biegłych.

Rozdział IV.

Przepisy końcowe.

§ 35.

Sprawozdanie z działalności Sądu.

Przewodniczący Sądu Przemysłowego przedkłada corocznie Magistratowi sprawo-

zdanie z czynności Sądu Przemysłowego za rok ubiegły.

§ 36.

Nadzór nad Sądem Przemysłowym.

Nadzór służbowy nad czynnościami Sądu Przemysłowego sprawuje w pierwszej instancji Wojewoda, w dalszej i ostatniej instancji Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 37.

Wejście w życie statutu.

Statut niniejszy wchodzi w życie 14 dni po ogłoszeniu.

———

131.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego
z dnia 30 kwietnia 1930 r.
o nadaniu inż. Janowi Kołkowi tytułu i prawa do wykonywania zawodu, mierniczego przysięgłego.

Na podstawie § 13 ustęp 2 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. U. 71, poz. 412) o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych, podaję do publicznej wiadomości, że p. Inż. Jan Kołek, zamieszkały w Toruniu przy ul. Wodnej 24, otrzymał dekretem tut. z dnia 28 kwietnia 1930 r. Nr. VIII N. 2-102 tytuł i uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Przysięgę złożył w dniu 28 kwietnia 1930 roku.

Obecną siedzibą urzędową mierniczego przysięgłego p. Inż. Jana Kołka jest Toruń ul. Wodna 24.

Nr. VIII. N. 102.

Za Wojewodę
(—) Dr. Inż. Nawrowski.
Dyrektor Robót Publicznych.

———

132.

Rozporządzenie
Starosty Powiatowego w Brodnicy
z dnia 24 kwietnia 1930 r.
uzupełniające rozporządzenie o godzinach otwarcia i zamykania sklepów i zakładów.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) oraz po porozumieniu się z Okręgowym Inspektorem Pracy w Toruniu i po wysłuchaniu opinji rad gminnych (miejskich), Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie moje z dnia 12 grudnia 1928 w sprawie ustalenia godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów (Pom. Dz. Woj. Nr. 4, poz. 20) ulega następującym zmianom:

Do § 9 wprowadza się § 9a o brzmieniu następującem:

Właściciele jadłodajni (restauracyj) wszelkiego rodzaju mogą uzyskać zezwolenia na jednorazowe przedłużenie czasu otwarcia zakładów poza godziny ustalone w § 9, o ile warunki miejscowe na to zezwalają i pod warunkiem uzyskania każdorazowego zezwolenia miejscowych władz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Wnioski o zezwolenie w myśl ustępu poprzedniego należy składać u miejscowych władz bezpieczeństwa i porządku publicznego, które udzielają zezwoleń w razie przychylenia się do wniosku. W przeciwnym razie władze te przedkładają wnioski mnie do decyzji.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni po ogłoszeniu.

Starosta Powiatowy:
(—) Wimmer.

———

133.

Ogłoszenie
Starosty Powiatowego w Świeciu
z dnia 23 kwietnia 1930 r.
zawierające wyciąg ze statutu spółki wodnej dla meljoracji gruntów w Osiu pow. Świecie.

Na podstawie art. 222/5 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62/28, poz. 574), ogłaszam wyciąg zatwierdzonego statutu spółki wodnej dla meljoracji gruntów w Osiu, pow. Świecie.

Nr. VII. C.—23.

Starosta Powiatowy:
(—) Kowalski.

Statut

Spółki wodnej dla meljoracji gruntów w Osiu.

Art. 1. Nazwa spółki: „Spółka odwadniania łąk w Osiu". Siedzibą spółki jest Osie powiat świecki.

Art. 2. Celem spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu, sporządzonego przez Pomorską Izbę Rolniczą w Toruniu z dnia 4 listopada 1929 r. i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekt zawiera:
1. 1 egzemplarz szczegółowy plan techniczny złożony z 1 części;
2. sprawozdanie objaśniające;
3. przybliżony kosztorys przedsięwzięcia;
4. wykazy gruntów włączonych do spółki z wymienieniem ich właścicieli.

Władzy nadzorczej przysługuje prawo wprowadzenia zmian w projekcie w porozumieniu z Zarządem Spółki i interesowanych po zbadaniu w P. U. B. M.

Art. 3. Członkami spółki są właściciele gruntów, wyszczególnionych w załączonym wykazie. Zobowiązania wypływające z uczestniczenia w spółce są ciężarem gruntowym i mają do wysokości trzechletniej zaległości pierwszeństwo przed wszystkiemi innemi ciężarami gruntowemi bezpośrednio po państwowych podatkach i publicznych daninach, a gasną wtedy tylko, gdy grunt zostanie, zgodnie z przepisami ustawy wodnej, wydzielony z obszaru spółki, albo spółka, po spełnieniu swego zadania, zostanie rozwiązana.

Nabywca gruntu, włączonego do spółki, staje się jej członkiem, uzyskuje prawa i bierze na siebie obowiązki z tego stosunku wypływające.

Art. 6. Organami spółki są:
a) walne zgromadzenie członków;
b) zarząd spółki;
c) przewodniczący zarządu;
d) komisja rewizyjna.

Art. 8. Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej;
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych;
c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprowazdań, rachunków, budżetu i bilansu;
d) ustanowienie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki;
e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-gim statutu;
f) uchwalenie zmian w statucie spółki;
g) uchwalenie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d), e), f), g) wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Art. 18. Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki, wywieszane być mają u przewodniczącego zarządu w miejscu ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia, dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim i według uznania w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

134.

Ogłoszenie
Starosty Powiatowego w Kartuzach
z dnia 31 marca 1930 r.
o udzieleniu upoważnień w myśl art. 190 ustawy wodnej.

Na podstawie art. 190 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574 z roku 1928) upoważniam niniejszem Państwowy Urząd Budownictwa Meljoracyjnego w Tczewie do wydawania zarządzeń i orzeczeń w zakresie:

1. utrzymania stanu wody na ustalonej wysokości — art. 72 ustęp 2 ustawy wodnej;
2. ochrony od powodzi — art. 113 ust. 1. l. c.;
3. obrony wałów — art. 121 ustęp 1 i 2 zdanie 1, ustawy wodnej;
4. prawa użycia wody w razie niebezpieczeństwa — art. 130 ustęp 1;
5. udzielenia zezwoleń na wydobywanie roślin, pni drzewnych, mułu, ziemi, piasku, żwiru, kamieni i lodu z łożysk wód publicznych — art. 21 ust. 4 ustawy wodnej.

Upoważnienie niniejsze jest ważne na terenie powiatu kartuskiego do czasu odwołania.

Starosta Powiatowy:

w z. (—) Paźniewski,
referendarz.

135.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Chojnickiego
z dnia 29 kwietnia 1930 r.
o pobieraniu opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie § 20 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1873 r. / 19 marca 1881 r. ogłaszam uchwalony przez Sejmik Powiatowy powiatu Chojnickiego na posiedzeniu w dniu 23 października 1929 r. a zatwierdzony dekretem p. Wojewody Pomorskiego z dnia 14-go lutego 1930 r. Nr. III—C—7834/29 poniższy statut.
Nr. I—305. W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Dr. J. Zaleski
Radca Wojewódzki.
p. o. Starosta Powiatowy.

Statut
Chojnickiego Powiatowego Związku Komunalnego w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych w powiecie Chojnickim.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) oraz art. 30 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (D. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) stanowi się co następuje:

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe otrzymujące z budowy lub utrzymania dróg powiatowych szczególne korzyści lub nadmiernie zużywają drogi powiatowe w powiecie chojnickim, jak fabryki, cegielnie, tartaki, mleczarnie, cukrownie, młyny i t. p. obowiązane są do uiszczenia osobnej opłaty na rzecz Chojnickiego Powiatowego Związku Komunalnego.

Za normalne zużywanie drogi powiatowej uważa się dla przedsiębiorstw wymienionych wyżej w ust. 1 przejazd próżnych wozów (tary), przepędu zwierząt pociągowych, oraz przewóz ładunku, nie przekraczającego 2000 tonno-kilometrów netto w ciągu roku kalendarzowego.

§ 2.

Opłata za nadmierne zużywanie dróg powiatowych, przewidziana w § 1 wynosi:

1.	od autobusów z dopuszczalnem obciążeniem do trzech tonn za 1 km. (podług rozkładu jazdy)	8—12 gr.
2.	od każdej dalszej tonny za 1 km.	4 gr.
3.	od ciężarowych samochodów na żelaznych obręczach ponad 3 tonny za 1 km.	10—15 gr.
4.	od samochodów ciężarowych na pneumatykach ponad 3 tonny za 1 km.	3—5 gr.
5.	od każdej przyczepki do samochodu za tonnę i 1 km. (licząc przytem ciężar przyczepki i ładunek	4—7 gr.
6.	od przewozu drzewa budowlanego za 1 m^3 i 1 km.	6—10 gr.
7.	od przewozu innych artykułów np. cegły, kamienia, buraków i tp. za tonnę i 1 km.	3—5 gr.
8.	od przewozu węgla za 1 tonnę i 1 km.	1—2 gr.
9.	od przewozu pługów parowych za 1 km.	2 zł.

Powyższy sposób obliczenia nie odnosi się do tych właścicieli i przedsiębiorstw, które z Powiatowym Związkiem Komunalnym zawarły w tym względzie osobną umowę.

O ile zaliczona opłata byłaby niższą od 50 zł., wtenczas opłaty się nie pobiera. W obliczonej opłacie grosze zaokrągla się do najbliższej cyfry złotych.

Celem obliczenia ilości ruchu, podlegającego opłacie, należy obliczyć w tonno-kilometrach ogólną ilość ruchu netto przedsiębiorstwa, w ubiegłym roku kalendarzowym na wszystkich drogach powiatowych, używanych przez przedsiębiorstwo i odjąć 200 t/k. Pozostała cyfra oznacza ilość ruchu podlegającego opłacie.

Przykład:

Do tartaku w Czersku przywieziono w roku 1928 — 2450 m^3 okrągłego drzewa budowlanego, używając przytem szosę powiatową Legbąd—Czersk na długości 9 km. i tegoż roku odwieziono ze wspomnianego tartaku na stację kolejową w Czersku 1500 m^3 drzewa tartego po szosie powiatowej na długości 2 km.

Obliczenie:

Transport do tartaku: 2450 m^3 $\times$ 9 = 22.050 m^3
Transport z tartaku: 1500 m^3 $\times$ 2 = 3.000 m^3

razem: 25.050 m^3

Opłacie podlega 25.050 m^3 — 200 tonn (200 tonn — 400 m^3 drzewa okrągłego) — 24.650 m^3. Wedle tabeli (§ 2 poz. 6) wynosi stawka 6 gr. za 1 m^3 na 1 km.

Przedsiębiorstwo winno przeto zapłacić 24.650 $\times$ 6 = 1479 zł.

§ 3.

Wymiaru opłat (§ 1) dokonuje Wydział Powiatowy lub organ do tego upoważniony przez Wydział Powiatowy (władza wymiarowa) na podstawie deklaracyj, złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1 ustęp 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu (załącznik 1), dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu styczniu każdego roku rozsyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 ustęp 1, formularze deklaracyj wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

Osoby, prowadzące przedsiębiorstwa, które wezwaniu do przedłożenia deklaracji nie uczynią zadość — podlegają karze porządkowej, określonej w § 9 niniejszego statutu.

§ 4.

Celem sprawdzenia podstaw wymiaru opaty (§ 1), władze wymiarowe mają prawo (§ 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r.) o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

a) żądać od osób, prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek, oznaczone w § 1 ust. (przedsiębiorców) lub ich zastępców prawnych oraz administratorów, od świadków i znawców odpowiedzi na określone pytania; w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi, żądać od przedsiębiorstw, ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych jakoteż do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze zawiadamia władza wymiarowa płatników osobnem pismem (zawiadomienie o wymiarze) według formularza.

Zawiadomienie o wymiarze winno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, winno ono zawierać oznaczenie wymienionej kwoty; przytoczenie podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia, oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach w § 6 statutu.

§ 5.

Przeciw wymiarowi za nadmierne zużywanie dróg powiatowych służy przedsiębiorstwu, dotkniętemu wymiarem, w ciągu czterech tygodni sprzeciw do Wydziału Powiatowego.

Czasokres do złożenia sprzeciwu biegnie od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania sprzeciwowego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w ustawie o daninach powiatowych i krajowych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

Założenie sprzeciwu nie zwalnia od uiszczenia opłaty. Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. nr. 73 poz. 721), zmienioną częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 6.

Wymierzoną opłatą uiszcza się w 2 równych ratach, płatnych w dniu 1 kwietnia i 1 września.

§ 7.

Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty podlegają ściągnięciu w drodze egzekucji, do której stosuje się odpowiednie przepisy o egzekucji, do której stosuje się odpowiednie przepisy o egzekucji podatków i opłat państwowych (art. 55 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (D. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 8.

Do przedawnienia i dodatkowego dochodzenia opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych ma zastosowanie § 31 ust. 2 ustawy o daninach powiatowych i krajowych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

§ 9.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (D. U. R. P. Nr. 94 poz. 747).

§ 10.

Opłaty drogowe, wymierzowe na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalna dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 11.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 12.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 23 październiku 1929 r. i obowiązuje do dnia 31 marca 1931 r.

136.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Sępoleńskiego
z dnia 24 kwietnia 1930 r.
o pobieraniu opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie § 20 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1873 r. i 19 marca 1881 r. ogłaszam uchwalony przez Sejmik Powiatowy powiatu Sępoleńskiego, na posiedzeniu w dniu 24 lutego 1930 r., a zatwierdzony dekretem Wojewody Pomorskiego z dnia 14-go kwietnia 1930 Nr. III. B. 1121 poniższy statut.
Nr. 2930 O. R.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
(—) Ornass
Starosta Powiatowy.

Statut
o poborze opłat za nadmierne zużywanie dróg.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94/23 poz. 747) oraz art. 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6/21 poz. 32) uchwala Sejmik Powiatowy co następuje:

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, które nadmiernie zużywają drogi powiatowe jak fabryki, tartaki, mleczarnie, cukrownie, młyny i t. p. obowiązane są do uiszczenia osobnej opłaty na rzecz Sępoleńskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

Za normalne zużywanie drogi powiatowej uważa się dla przedsiębiorstw wymienionych wyżej w ust. 1 przejazd próżnych wozów (tary), przepędu zwierząt pociągowych, oraz przewóz ładunku nieprzekraczającego 2.000 tonno kilometrów netto w ciągu roku kalendarzowego.

§ 2.

Opłata za nadmierne zużywanie dróg powiatowych przewidziana w § 1 wynosi:

1.	od autobusów z dopuszczalnem obciążeniem do trzech tonn za 1 km. (podług rozkładu jazdy	8—12 gr.
2.	od każdej dalszej tonny za 1 klm.	4 gr.
3.	od ciężarowych samochodów na żelaznych obręczach ponad 3 tonny za 1 klm.	10—15 gr.
4.	od samochodów ciężarowych na pneumatykach ponad 3 tonny za 1 km.	3—5 gr.
5.	od każdej przyczepki do samochodu za tonnę i 1 klm. licząc przytem ciężar przyczepki i ładunek	4—7 gr.
6.	od przewozu drzewa budowlanego za 1m³ i 1 km.	6—10 gr.
7.	od przewozu innych artykułów np. cegły, kamienia, buraków i t. p. za tonnę i 1 klm.	3—5 gr.
8.	od przewozu węgla za 1 tonnę i 1 km.	1—2 gr.
9.	od przewozu pługów parowych za 1 km.	2 zł.

Powyższy sposób obliczenia nie odnosi się do tych właścicieli i przedsiębiorstw, które z Pow. Związkiem Komunalnym zawrą w tym względzie osobną umowę.

O ile zaliczna opłata byłaby niższą niż 20 zł. wtenczas opłaty się nie pobiera. W obliczonej opłacie grosze zaokrągla się do najbliższej cyfry złotych.

Celem obliczenia ilości ruchu podlegającego opłacie należy obliczyć w tonno-kilometrach ogólną ilość ruchu netto przedsiębiorstwa w ubiegłym roku kalendarzowym na wszystkich drogach powiatowych, używanych przez przedsiębiorstwo i odjąć 200 t. k. Pozostała cyfra oznacza ilość ruchu podlegającego opłacie.

Przykład:

Do tartaku w Sępólnie przywieziono w roku 1929 — 2450 m³ okrągłego drzewa budowlanego używając przytem szosę powiatową Lutówko-Sępólno na długości 9 km. i tegoż roku odwieziono ze wspomnianego tartaku na stację kolejową w Sępólnie 1500 m³ tartego po tej samej szosie na długości 2 km.

Obliczenie:

Transport do tartaku: 2450 m³ × 9 — 22,050 m
Transport z tartaku 1500 m³ ×2 — 3,000 m³
razem 25.050 m³.

Opłacie podlega 25.050 m³. - 200 tonn (200 tonn — 400 m³) drzewa okrągłego (24.650 m³). Wedle tabeli § 2 poz. 6 wynosi stawka 6 gr. za 1 m³ na 1 km.

Przedsiębiorstwo winno przeto zapłacić 24.650×6 — 1479 zł.

§ 3.

Wymiaru opłat § 1 dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracyj, złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1 ustęp 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu styczniu każdego roku rozsyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 ustęp 1 formularze deklaracyj wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

Osoby prowadzące przedsiębiorstwa, które wezwaniu do przedłożenia deklaracji nie uczynią zadość podlegają karze porządkowej określonej w § 9 niniejszego statutu.

§ 4.

Celem sprawdzenia podstaw wymiaru opłaty § 1 władze wymiarowe mają prawo § 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

a) żądać od osób, prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1 (przedsiębiorców) lub ich zastępców prawnych oraz administratorów, świadków i znawców odpowiedzi na określone pytania, w razie wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi, żądać od przedsiębiorstw ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych jakoteż do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze zawiadamia władza wymiarowa płatników osobnem pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze winno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, winno ono zawierać oznaczenie wymienionej kwoty, przytoczenie podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia, oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych w § 6 statutu.

§ 5.

Przeciw wymiarowi za nadmierne zużywanie dróg powiatowych służy przedsiębiorstwu dotkniętemu wymiarem w ciagu czterech tygodni sprzeciw do Wydziału Powiatowego.

Czasokres do złożenia sprzeciwu biegnie do dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania sprzeciwowego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w ustawie o daninach powiatowych i krajowych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

Złożenie sprzeciwu nie zwalnia od uiszczenia opłaty. Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) zmienioną częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 6.

Wymierzoną opłatę uiszcza się w 2 równych ratach, płatnych w dniu 1 kwietnia i 1 września.

§ 7.

Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty podlegają ściągnięciu w drodze egzekucji do której stosuje się odpowiednie przepisy o egzekucji podatków i opłat państwowych (art. 55 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 8.

Do przedawienia i dodatkowego dochodzenia opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych ma zastosowanie § 31 ust. 2, ustawy o daninach powiatowych i krajowych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

§ 9.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 zł. o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 10.

Opłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu ani na komunalne podatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 11.

Przepisy wykonawcze wyda zarząd związku komunalnego.

§ 12.

Pierwszy wymiar opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych winien nastąpić w roku 1930/31.

Za podstawę wymiaru należy przyjąć $^3/_4$ ilości ruchu, ustalonego w sposób określony zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu.

§ 13.

Statut winien być ogłoszony w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

———

137.

Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Sępoleńskiego
z dnia 29 kwietnia 1930 r.
o opłatach specjalnych i opłatach drogowych na okres gospodarczy 1930/31 r.

Na podstawie § 20 ordynacji powiatowej ogłaszam uchwalony dnia 24 lutego 1930 r. przez Sejmik Powiatowy w Sępólnie, a zatwierdzony dekretem Wojewody Pomorskiego z dnia 31 marca 1930 r. Nr. III B. 1120 poniższy statut.
Nr. 2669. O. R.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Ornass,
Starosta Powiatowy.

Statut
o opłatach i dopłatach drogowych na okres gospodarczy 1930/31.

Na podstawie art 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. nr. 6/21) Sejmik powiatu Sępoleńskiego na posiedzeniu w dniu 24. II. 1930 r. uchwalił statut o poborze opłat i dopłat na budowę i utrzymanie dróg powiatowych w następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma, przewidziana w budżecie na rok 1930/31 na utrzymanie i budowę dróg powiatowych w kwocie 164.736.12 zł, pomniejszona o kwotę 107.305.90 — i 32.562.22 zł. stanowiąca dotację ze Skarbu Państwa i Krajowego Związku Komunalnego na utrzymanie i budowę dróg powiatowych, oraz o kwotę 500 zł, stanowiącą wpływ z opłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych (§ 2 statutu) podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich

1. dodatku państwowego do podatku gruntowego, przy gruntach wolnych zaś od tego dodatku w stosunku do podatku gruntowego obliczonego fikcyjnie przez Wydział Powiatowy według zasad. ustalonych w ustawie o podatku gruntowym z dnia 31 maja 1861 r. (Zb. ust. pr. str. 253) z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 15 czerwca 1923 (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 505) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 134, poz. 117).
2. państwowego podatku od nieruchomości.
3. państwowego podatku przemysłowego, uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Kwoty przypadające według powyższego klucza rozdziału na grunta, nieruchomości (budynki) i przemysł (handel) poszczególni płatnicy pokrywają:

1. płatnik dodatku państwowego do podatku gruntowego względnie płatnik komunalnego podatku gruntowego, obliczonego fikcyjnie według zasad wyżej podanych 78,3% w stosunku do indywidualnego dodatku względnie podatku;
2. płatnik państwowego podatku od nieruchomości 26,2% w stosunku do indywidualnego podatku;
3. płatnik państwowego podatku przemysłowego 5,5% w stosunku do indywidualnego podatku, uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

§ 2.

Niezależnie od opłaty, przewidzianej w § 1 statutu, obowiązani są uiścić na rzecz powiatu:

I. Zużywający nadmiernie drogi powiatowe dodatkową opłatę na rzecz powiatu w łącznej sumie 500 zł. według postanowień odrębnego statutu o pobieraniu opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

II. Właściciele względnie posiadacze gruntów, budynków oraz przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, położonych w pasie przydrożnym o szerokości 4 km po obu stronach dróg powiatowych dodatkową opłatę na rzecz powiatu w łącznej sumie 4974 zł.

Uwaga: Suma ta nie może przekraczać 20% kwoty, podlegającej rozdziałowi w myśl § 1 statutu i winna być rozdzielona na poszczególnych płatników w sposób, przewidziany w § 1 statutu z tem zastrzeżniem, że za podstawę do rozdziału służy ta część podatku, którą płatnik uiszcza z objektów położonych w pasie przydrożnym.

§ 3.

Rozkładu dokonywa Wydział Powiatowy, przyczem przysługują mu prawa, określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747).

§ 4.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) i dopłaty (§ 2) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem. Opłatę łącznie z dopłatą uiścić należy w dwóch równych ratach półrocznych, mianowicie pierwszą w miesiącu kwietniu, drugą zaś w czasie między 15 października a 15 listopada (Dz. U. R. P. nr. 36, poz. 335 z 1928 r.)

§ 5.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu przysługuje płatnikowi prawo sprzeciwu do Wydziału Powiatowego, który wnieść należy w przeciągu 4 tygodni od dnia doręczenia wezwania.

Przeciwko orzeczeniu Wydziału Powiatowego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w ciągu 14 dni po dniu doręczenia orzeczenia (§ 14 ust. 2 i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pr. str. 59).

Wniesienie sprzeciwu i skargi nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty względnie dopłaty w myśl art. 48 ustęp 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94, pozycja 747).

W razie nieuiszczenia we właściwym czasie opłat względnie dopłat pobierane będą odsetki za odroczenie, kary za zwłokę oraz koszty egzekucyjne według przepisów, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. nr. 46, poz. 401).

§ 6.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegaja karze porządkowej do wysokości 345,09 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według artykułów 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747).

§ 7.

Opłaty i dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, przemysłu i handlu.

§ 8.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w sposób, przyjęty dla publicznych obwieszczeń Wydziału Powiatowego.

§ 9.

Statut wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 roku.

———

138.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Wąbrzeskiego
z dnia 24 kwietnia 1930 r.
o opłatach za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z badaniem co do włośni.

Na podstawie § 2 punkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 roku (Dz. U. R. P. nr. 72, poz. 648) ogłaszam uchwalony w dniu 27 lutego 1930 r. przez Sejmik Powiatowy powiatu Wąbrzeskiego, a zatwierdzony reskryptem Wojewody Pomorskiego z dnia 8 kwietnia 1930 r. Nr. VII B. 2092 poniższy statut.

Nr. 4070. IV.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

(—) Dr. E. Prądzyński,

Starosta Powiatowy.

Statut
o opłatach powiatowych za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa oraz włośni.

Zmieniając niektóre postanowienia w statucie o opłatach powiatowych za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa oraz włośni (ogłoszone w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim nr. 23 z dnia 1 lipca 1929 r.), ustanawia się na obszarze powiatu Wąbrzeskiego z wyjątkiem obszarów, podlegających obowiązkowi uboju zwierząt rzeźnych w rzeźniach publicznych, na podstawie § 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowania z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. nr. 3, poz. 31), wydanego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 361) następujące opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z badaniem mięsa co do włośni:

§ 1.

Opłaty pobierane przez Powiatowy Związek Komunalny na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzedowego badania ziwerząt rzeźnych i mięsa dzielą się na:

a) opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z zbadaniem mięsa co do włośni oraz;

b) opłaty za badanie, wykonane przez lekarza weterynaryjnego a przekraczające zakres działania oglądacza.

§ 2.

Opłaty, wymienione w § 1 lit. a) od każdego badanego zwierzęcia wynoszą:

Gatunek zwierząt rzeźnych	Posiadacz zwierzęcia płaci bez względu na odległość
1. Bydło rogate z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy	zł. 6.50
za każdą następną sztukę zbadaną u tego samego posiadacza równocześnie	„ 4.—
2. cielęta do trzech miesięcy, owce lub kozy	„ 2.50
za każdą następną sztukę	„ 1.50
3. świni:	
a) badanie żywej sztuki wraz z badaniem mięsa i badaniem co do włośni . . .	„ 4.50
za każdą następną sztukę	„ 3.—
b) badanie żywej sztuki wraz z badaniem mięsa bez badania co do włośni . .	„ 2.40
za każdą następną sztukę	„ 1.60
c) same badanie co do włośni	„ 3.50
za każdą następną sztukę	„ 2.—
4. Jednokopytowe (konie, osły, muły, osłomuły) za każdą sztukę	„ 9—

Opłaty, wymienione w § 1 lit. b) od każdego badanego zwierzęcia wynoszą bez względu na gatunek zwierząt, za pierwsze badane zwierzę tego samego posiadacza w wysokości 7 zł, za każde zaś następne badane równocześnie 4 zł.

§ 3.

Posiadacz zwierzęcia obowiązany jest do uiszczenia opłat wymienionych w § 2 ustęp 1-szy także i wówczas, gdy wezwany oglądacz stwierdzi, że badanie przekracza zakres jego działania.

§ 4.

Opłaty, o których mowa w paragrafach 2 ust. 1-szy, i 3-cim pobiera się podwójnie:

a) jeżeli posiadacz zwierzęcia rzeźnego żąda zbadania w godzinach nocnych, t. j. od godziny 8-ej wieczór do godz. 7-mej rano w czasie od 1 kwietnia do 30 września, i od godz. 7-mej wiecz. do godz. 8-mej rano od 1 października do 31 marca;

b) jeżeli na żądanie posiadacza zwierzęcia wykonuje się badanie w niedzielę lub ustanowione święto;

c) jeżeli ubój zwierzęcia zostanie tak opóźniony, że badanie może być wykonane dopiero po upływie dwóch godzin lub więcej od poprzednio umówionego terminu.

§ 5.

W wypadkach, gdzie przed badaniem usunięto lub zamieniono albo poddano niedozwolonym manipulacjom części mięsa lub narządy ważne dla oceny mięsa bez względu na gatunek zwierząt, pobierać się będzie od posiadaczy zwierząt za pierwsze badane zwierzę 15 zł, za każde zaś następne badane równocześnie 7 zł. Nadto od tegoż posiadacza zwierzęcia pobierać się będzie zwrot kosztów podróży na zasadach ustalonych przepisami o należnościach za podróże służbowe VII. stopnia urzędników państwowych.

§ 6.

Opłaty, wymienione w § 1 lit. a) i § 2 ust. 1-szy posiadacze zwierząt winni uiścić za odpowiedniem pokwitowaniem badaczawi (oglądaczowi) bezpośrednio przed badaniem.

Opłaty natomiast wymienione w § 1 lit. b), § 2 ust. 2-gi oraz § 5 pobierane będą po dokonaninu badań uzupełniających w drodze administracyjnej od posiadaczy zwierząt.

§ 7.

Powyższa taryfa opłat wchodzi w życie po zatwierdzeniu jej przez władzę nadzorczą, z dniem ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut o opłatach powiatowych za badanie zwierząt rzeźnych oraz włośni, z dnia 3 kwietnia 1929 r., ogłoszony w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 22 z dnia 1 lipca 1929.

139.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Morskiego

z dnia 26 kwietnia 1930 r.

o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania części gminy Tupadła.

Stosownie do art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) podaje się do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy powiatu Morskiego przystępuje do opracowania planu zabudowania, obejmującego część gminy Tupadła tak zwane „Jasne Wybrzeże", karta 1, art. matrykuły 128, księga wieczysta tom VI karta 134 o obszarze 33,25 ha.

W czasie od 5 do 19 maja 1930 r. w godzinach od 9—13 mogą interesowani zaznajamiać się z projektem planu zabudowania w Wydziale Powiatowym w Wejherowie pokój 23 oraz zgłaszać wnioski dotyczące tego planu.

Nr. I—3890. W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Lipski.
Starosta Morski.

140.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Morskiego
z dnia 18 kwietnia 1930 r.
o podwyższeniu dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648), ogłaszam uchwaloną przez Sejmik Powiatowy powiatu Morskiego w Wejherowie na posiedzeniu w dniu 22 lutego 1922 r. a zatwierdzoną dekretem Wojewody Pomorskiego z dnia 10 kwietnia 1930 r. Nr. III. B—1187 poniższą uchwałę.

Nr. II—3685/30. W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Lipski,
Starosta Morski.

Uchwała
Sejmiku Powiatowego powiatu Morskiego w sprawie podwyższenia o 50% dodatku komunalnego do państw. podatku gruntowego.

Celem częściowego pokrycia niedoboru budżetowego w roku rachunkowym 1930/31 pobierze się na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego zgodnie z postanowieniem § 2 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 939) dodatkowo 50% dodatku komunalnego do tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku państwowego.

Ściągnięcie dodatku nastąpi w dwóch ratach płatnych.

I. rata pomiędzy 15 października a 15 listopada 1930 r.

II. rata pomiędzy 15 lutego a 15 marca 1931 r.

Uchwała niniejsza uzyskuje moc obowiązującą po zatwierdzeniu jej przez władzę nadzorczą od dnia ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

141.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Morskiego
z dnia 12 kwietnia 1930 r.
o opłatach za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 z r. 1929, poz. 31), ogłaszam zatwierdzoną dekretem Wojewody Pomorskiego z dnia 22 października 1929 r. Nr. VII. B—11438/29 poniższą uchwałę.

Nr. I—3476. W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Lipski,
Starosta Morski.

Uchwała

Sejmiku Powiatowego

w przedmiocie opłat powiatowych za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z badaniem co do włośni, obowiązująca na obszarze powiatu Morskiego z wyjątkiem obszarów podlegających obowiązkowi uboju zwierząt w rzeźniach publicznych.

Na podstawie § 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowania z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 31), wydanego do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 361), Sejmik Powiatowy postanawia na obszarze powiatu morskiego z wyjątkiem obszarów, podlegających obowiązkowi uboju zwierząt w rzeźniach publicznych, następujące opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z badaniem co do włośni.

§ 1.

Opłaty pobierane przez powiatowy związek komunalny na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa dzielą się na:

a) opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wraz z badaniem co do włośni oraz

b) opłaty za badanie, wykonane przez lekarza weterynaryjnego, a przekraczające zakres działania oglądacza.

§ 2.

Opłaty, wymienione w § 1 lit. a od każdego badania zwierzęcia wynoszą:

Gatunek zwierząt rzeźnych	Posiadacz zwierzęcia płaci: w obrębie 2 km. miejsca zamieszkania oglądacza	w odległości ponad 2 km. od miejsca zamieszkania oglądacza
Bydło rogate z wyjątkiem cieląt do 3 miesięcy	4,50	6,—
za każdą następną sztukę zbadaną u tego samego posiadacza równocześnie	3,—	4,—
Cielę do 3 miesięcy, owca lub koza	1,50	2,50
za każdą następną sztukę	1,—	1,50
Świnie:		
a) badanie żywej sztuki wraz z badaniem mięsa i badaniem co do włośni	2,50	3,50
za każdą następną sztukę	2,—	2,50
b) badanie żywej sztuki wraz z badaniem mięsa bez badania co do włośni	1,50	2,40
za każdą następną sztukę	1,—	1,60
c) samo badanie co do włośni	1,30	1,80
za każdą następną sztukę	1,—	1,20
Jednokopytne (konie, osły, muły, osłomuły) za każdą sztukę	7,50	9,—

§ 3.

Posiadacz zwierzęcia obowiązany jest do uiszczenia opłat wymienionych w § 2 także i wówczas, gdy wezwany oglądacz stwierdzi, że badanie przekracza zakres jego działania.

§ 4.

Opłaty o których mowa w poprzednich paragrafach, pobiera się podwójnie:

a) jeżeli posiadacz zwierzęcia rzeźnego żąda zbadania w godzinach nocnych, t. j. od godziny 8-ej wieczór do godziny 7-mej rano, w czasie od 1 kwietnia do 30 września i od godziny 7-mej wieczór do godziny 8-mej rano od października do 31 marca;
b) jeżeli na żądanie posiadacza zwierzęcia, wykonuje się badanie w niedzielę lub ustanowione święto;
c) jeżeli ubój zwierzęcia zostanie tak opóźniony, że badanie może być wykonane dopiero po upływie dwóch godzin lub więcej od poprzednio umówionego terminu.

§ 5.

Opłaty, wymienione w § 1 lit. b) pobiera się od posiadaczy zwierzęcia tylko w tym wypadku, jeśli przed badaniem usunięto lub zamieniono albo poddano niedozwolonym manipulacjom części mięsa lub narządy ważne dla oceny mięsa, bez względu na gatunek zwierząt, za pierwsze badane zwierzę tego samego posiadacza we wysokości 7 zł., za każde zaś następne badanie równocześnie 4 zł. oraz zwrot kosztów podróży na zasadach, ustalonych przepisami o należnościach za podróże służbowe VII stopnia urzędników państwowych.

§ 6.

Opłaty, wymienione w powyższych paragrafach, posiadacz zwierzęcia winien uiścić za odpowiedniem pokwitowaniem badaczowi (oglądaczowi) bezpośrednio przed badaniem.

§ 7.

Powyższa taryfa opłat wchodzi w życie po zatwierdzeniu jej przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim i Tygodniku powiatu Morskiego.

142.

Ogłoszenie
Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Morskiego
z dnia 29 kwietnia 1930 r.
o samoistnym podatku od budynków mieszkalnych na obszarze gmin wiejskich.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648), ogłaszam uchwalony przez Sejmik Powiatu Morskiego w Weiherowie na posiedzeniu w dniu 22 lutego 1930 r. a zatwierdzony reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 14 kwietnia 1930 r. Nr. S. F. 1269/1 poniższy statut.
Nr. Il. 4012 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Lipski,
Starosta Morski.

Statut
o samoistnym podatku od budynków mieszkalnych na obszarze gmin wiejskich.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), wprowadza się na rok budżetowy 1930/31 samoistny podatek od budynków mieszkalnych,

znajdujących się w gminach wiejskich na rzecz Morskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają budynki mieszkalne w gminach wiejskich, nie podlegające państwowemu podatkowi od budynków na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523), ustawy z dnia 1-go kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 296) i rozporządzenia Prezydenta z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 292) oraz ustawy z dnia 30 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 2/1930, poz. 6).

§ 2.

Wolne od podatku są:

1. budynki stanowiące własność Państwa, a przeznaczone do służby publicznej, wzgl. do powszechnego użytku;
2. budynki stanowiące własność prywatną, stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek Państwa lub związków wymienionych w p. 3 niniejszego paragrafu;
3. budynki lub ich części, należące do związków komunalnych oraz do prawnie uznanych instytucyj i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych i oświatowych;
4. budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych;
5. budynki lub części tychże zwolnione od podatku na mocy ustawy z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 786).
6. budynki, z powodu ich złego stanu niezamieszkane.

§ 3.

Za podstawę opodatkowania przyjmuje się obecną pełną wartość użytkową budynków, względnie pełną wartość użytkową ich części, nie oddanych w najem.

§ 4.

Podatek wynosi 4% określonej w § 3 podstawy wymiaru.

§ 5.

Odpowiedzialność za wpływ podatku ponosi właściciel budynku, jeśli zaś budynek jest w posiadaniu kilku osób, to solidarnie wszyscy współwłaściciele.

W razie posiadania i użytkowania budynku oddzielnie od prawa własności (np. tytułem dożywocia), odpowiedzialną jest za wpływ podatku osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się budynek.

§ 6.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia Wydział Powiatowy przy współudziale zarządów gmin wiejskich.

§ 7.

Celem ustalenia podstawy wymiaru, powołane będą w gminach wiejskich w drodze wyboru przez rady gminne komisje, złożone z 4 członków i z sołtysów, jako przewodniczących tych komisyj, przyczem dwóch członków komisji wybranych będzie z pośród płatników podatku.

§ 8.

Uchwały komisji zapadają większością głosów przy obecności conajmniej dwóch członków komisji, w tem jednego z pośród płatników podatku oraz przewodniczącego komisji. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 9.

Celem ustalenia obecnej wartości użytkowej budynków Komisja ma prawo:

1. żądać od właściciela budynku wyjaśnień ustnych i pisemnych;
2. dokonywać oględzin budynku;
3. powoływać ekspertów.

§ 10.

Wymiar podatku może być też oparty na danych, zebranych i sprawdzonych przy wymiarze dotychczasowego podatku od lokali w gminach wiejskich.

§ 11.

Podatek wymierza się płatnikowi na rok kalendarzowy i płatny jest w dwóch ratach półrocznych. Wymierzony podatek za rok kalendarzowy 1930 powinien płatnik uiścić w dwóch ratach półrocznych, z których pierwsza rata płatna jest między 15. 4. i 15. 5., a druga rata między 15. 10. i 15. 11. 1930 r.

§ 12.

Odwołania podlegają przepisom § 14 ustęp 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór u. pr. str. 159) z tem, iż odwołania te będą rozstrzygane po wysłuchaniu opinji komisji.

§ 13.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmie-

nionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 401).

§ 14.

Winni wykroczeń przeciw postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze do wysokości 345,90 zł. o ile nie mają do nich zastosowania postanowienia art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. U. R. P Nr. 94 poz. 747).

§ 15.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą oraz ogłoszeniu w Dzienniku Wojewódzkim z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 r.

Z dniem tym traci ważność statut z dnia 19 lutego 1929 r.

143.

Ogłoszenie Przewodniczącego Wydziału Powiatowego powiatu Działdowskiego
z dnia 29 kwietnia 1930 r.
o samoistnym podatku od budynków mieszkalnych na obszarze gmin wiejskich.

Na podstawie § 20 ordynacji powiatowej ogłaszam niniejszym uchwalony w dniu 30 stycznia 1930 r. przez Sejmik Powiatowy w Działdowie, a zatwierdzony dekretem Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1930 r. L. S. F. 973/1, poniższy statut.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Plackowski

Starosta Powiatowy.

Statut

o samoistnym podatku od budynków mieszkalnych na obszarze gmin wiejskich.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. Nr. 94, poz 747) wprowadza się na rok budżetowy samoistny podatek od budynków mieszkalnych, znajdujących się w gminach wiejskich na rzecz Działdowskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają budynki mieszkalne w gminach wiejskich, nie podlegające państwowemu podatkowi od budynków na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. Nr. 51, poz. 523), ustawy z dnia 1 kwietnia 1925 r. (Dz. U. Nr. 43, poz. 296) i rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 12 marca 1928 r. (Dz. U. Nr. 31, poz. 292).

§ 2.

Wolne od podatku są:

1. budynki stanowiące własność Państwa, a przeznaczone do służby publicznej, wzgl. do powszechnego użytku;
2. budynki, stanowiące własność prywatną, stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek Państwa lub związków, wymienionych w p. 3 niniejszego statutu;
3. budynki lub ich części, należące do związków komunalnych oraz do prawnie uznanych instytucyj i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych i oświatowych;
4. budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych;
5. budynki lub części tychże zwolnione od podatków na mocy ustawy z dnia 22-go września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. Nr. 88, poz. 786);
6. budynki z powodu ich złego stanu niezamieszkane.

§ 3.

Za podstawę opodatkowania przyjmuje się obecną pełną wartość użytkową budynków wzgl. pełną wartość użytkową ich części, nieoddanych w najem.

§ 4.

Podatek wynosi 10% określonej w § 3 podstawy wymiaru.

§ 5.

Odpowiedzialność za wpływy podatku ponosi właściciel budynku, jeśli zaś budynek jest w posiadaniu kilku osób, to solidarnie wszyscy współwłaściciele.

W razie posiadania i użytkowania budynku oddzielnie od prawa własności (n. p. tytułem dożywocia), odpowiedzialną za wpływ podatku jest osoba, w której posiadaniu lub użytkowaniu znajduje się budynek.

§ 6.

Wymiar i pobór podatku uskutecznia Wydział Powiatowy przy współudziale zarządów gmin wiejskich.

§ 7.

Celem ustalenia podstawy wymiaru powołane będą w gminach wiejskich w drodze wyboru przez rady gminne komisje, złożone z 4 członków i z sołtysów, jako przewodni-

czących tych komisyj, przyczem dwóch członków komisji wybranych będzie z pośród płatników podatku.

§ 8.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów przy obecności conajmniej 2 członków komisji, w tem jednego z pośród płatników podatku oraz przewodniczącego komisji. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 9.

Celem ustalenia obecnej wartości użytkowej budynków komisja ma prawo:

1) żądać od właściciela budynku wyjaśnień ustnych i pisemnych;
2) dokonywać oględzin budynku;
3) powoływać ekspertów.

§ 10.

Wymiar podatku może być też oparty na danych, zebranych i sprawdzonych przy wymiarze dotychczasowego podatku od lokali w gminach wiejskich.

§ 11.

Podatek wymierza się płatnikowi na rok kalendarzowy i płatny jest w dwóch ratach półrocznych. Wymierzony podatek za rok kalendarzowy 1930 powinien płatnik uiścić w dwóch ratach, z których pierwsza płatną jest w miesiącu kwietniu, druga między 15 października a 15 listopada b. r.

§ 12.

Odwołania podlegają przepisom § 14 ustęp 2 i § 11 ust. 4 i 5, ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pr. str. 159) z tem, iż odwołania te będą rozstrzygane po wysłuchania opinji komisji.

§ 13.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 roku (Dz. U. Nr. 46, poz. 401).

§ 14.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze do wysokości 345 zł., o ile nie mają do nich zastosowania postanowienia art. art. 62—66 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. Nr. 94, poz. 747).

§ 15.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą oraz ogłoszeniu w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

144.

Rozporządzenie policyjne Burmistrza m. Brodnicy

z dnia 1 maja 1930 r.

o opakowaniu i przechowywaniu wyrobów cukierniczych i innych artykułów żywności przeznaczonych do sprzedaży w handlu ulicznym.

Na podstawie § 143 ustawy o ogólnym zarządzie Kraju z dnia 30. 7. 1883 r. (Zb. u. pr. str. 195) i §§ 5, 6 i 12 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. 3. 1850 r. (Zb. u. pr. str. 265) oraz § 8 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z dnia 28. 8. 1905 r. (Zb. u. pr. str. 373) zarządzam za zgodą Magistratu — na obwód miasta Brodnicy co następuje:

§ 1.

Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicy, targach i rynkach ze straganów, budek, koszów i t. p.) mogą być sprzedawane tylko w indywidualnem opakowaniu (zawinięte w papier, bibułę, cynfolję).

§ 2.

Inne wyroby cukiernicze, jak ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa itp. oraz pieczywo, sery, mięso i wyroby masarskie w handlu ulicznym powinny być umieszczone bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze).

§ 3.

Owoce, w szczególności wszelkie gatunki śliwek oraz pokrajane kawony, melony itp. w handlu ulicznym powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazety muślinowej.

§ 4.

Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

§ 5.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą grzywną w wysokości 9.— zł. lub — w razie niemożności uiszczenia grzywny — odpowiednią karą aresztu, o ile inne przepisy a w szczególności §§ 34—36 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych z 28 sierpnia 1905 r. (Zb. u. pr. str. 373) nie przewidują wyższych kar.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. 3299/I.

Burmistrz

w z. (—) Mechlin.

145.

Ogłoszenie
Burmistrza m. Wejherowa
z dnia 29 kwietnia 1930 r.
o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam zatwierdzony przez Wojewody Pomorskiego na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej z dnia 7 kwietnia 1930 r. dekretęm z dnia 19 kwietnia r. b. Nr. III B 833 poniższy statut.

Nr. I. 983.

Burmistrz:

w z. (—) Biliński.

Statut
o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie art. 20 ust. 1, i art. 21 ust. 3, ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. poz. 747) wprowadza się na rzecz miasta Wejherowa podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców miasta Wejherowa.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:
a) szczenięta liczące mniej niż 8 tygodni,
b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa;
c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych;
d) psy będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie miasta Wejherowa nie dłużej, niż 4 tygodnie, lub też przebywających czasowo w gminie dłużej, niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od psów jest wprowadzony;
e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującem się sprzedażą psów;
f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 4.

Podatek rocznie wynosi:
a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu 30,— zł.;
b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu 80.— zł.;
c) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu 100.— zł.

§ 5.

Podatek płatny jest w miesiącu lipcu, jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Magistrat, na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować magistratom, w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może Magistrat, żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Magistratowi przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Magistratu, listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) odwołania podlegają przepisom par. 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 13 maja 1918 r. (Zb. ust. pr. str. 53).

§ 11.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, kar za zwłokę i kosztów egze-

kucyjnych wedle postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) i z dnia 17 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 12.

Wykroczenie przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,90 zł. o ile nie będą mieć zastosowania art. art. 62—66 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat.

§ 14.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w Pomorskin. Dziennika Wojewódzkim.

146.

RUCH SŁUŻBOWY.

A. W resorcie Ministerstwa Rolnictwa w obrębie Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu w miesiącach marcu i kwietniu 1930 r.

Jan Bodych, prow. leśniczy w nadleśnictwie Lubichowo — z dniem 8. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w XI st. sł.

Piotr Jezierski, prow. podleśniczy w XI st. sł. w nadleśnictwie Hel — z dniem 8. IV. 1930 roku z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w XI st. sł.

Klemens Olejniczak, prow. podleśniczy kancelaryjny w XI st. sł. w nadleśnictwie Mścin — z dniem 8. IV 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, podleśniczym kancelaryjnym w XI st. sł.

Paweł Borzyszkowski, prow. leśniczy w XI st. sł. w nadleśnictwie Popioły — z dniem 11. IV 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, leśniczym w XI st. sł.

Franciszek Weltrowski, kontroler łąkowy z wynagrodzeniem w/g XII gr. upos. w Zarządzie Łąk Państwowych w Czersku — z dniem 28. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, pomocnikiem leśnym w XII st. sł.

Antoni Ringwelski, kontr. dozorca kanałów z wynagrodzeniem w/g XV gr. upos. w Zarządzie Łąk Państwowych w Czersku — z dniem 28. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, nadzorcą leśnym w XV st. sł.

Jan Ringwelski, kontr. łąkowy z wynagrodzeniem w/g XV gr. upos. w Zarządzie Łąk Państwowych w Czersku — z dniem 28. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, nadzorcą leśnym w XV st. sł.

Leon Szczepanowski, prow. asystent rachunkowy w X st. sł. D. L. P. Toruń — z dn. 29. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, asystentem rachunkowym w X st. sł.

Teofil Grzemski, prow. asystent rachunkowy w X st. sł. D. L. P. Toruń — z dniem 29. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, asystentem rachunkowym w X st. sł.

Mieczysław Ziółkowski, prow. kontroler rachunkowy w IX st. sł. D. L. P. Toruń — z dniem 29. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności, kontrolerem rachunk. w IX st. sł.

Władysław Węsiora, prow. kontroler rachunkowy w IX st. sł. D. L. P. Toruń — z dniem 29. IV. 1930 r. z zastrzeżeniem usuwalności — kontrolerem rachunk. w IX st. sł.

Przeniesieni:

Stanisław Tomys, praktykant leśny w XII st. sł. z nadleśnictwa Lipusz — z dniem 31. III. 1930 r. do nadleśnictwa Gniewowo w tym samym charakterze i stopniu służbowym.

Edmund Drecki, prow. adjunkt leśny w VIII st. sł. z nadleśnictwa Gniewowo — z dniem 1. IV. 1930 r. do nadleśnictwa Mirachowo w tym samym charakterze i stopniu służbowym.

Antoni Stachnik, referendarz w VII st. sł. z D. L. P. w Toruniu, dekretem Ministerstwa Rolnictwa Nr. 1407—Os—30 — z dniem 8. IV. 1930 r. do D. L. P. w Wilnie.

Augustyn Gostomski, praktykant leśny w XII st. sł. z nadleśnictwa Dębowo — z dn. 9. IV. 1930 r. do nadleśnictwa Mestwinowo w tym samym charakterze i stopniu służbowym.

Teodor Graś, leśniczy w XI st. sł. z nadleśnictwa Kartuzy — z dniem 24. IV. 1930 r. do nadleśnictwa Lipusz w tym samym charakterze i stopniu służbowym.

Ignacy Werechowski, prow pomocnik leśny p. o. leśniczego w XII st. sł. z nadleśnictwa Lipusz — z dniem 24. IV 1930 r. do nadleśnictwa Kartuzy w tym samym charakterze i stopniu służbowym.

Zwolniony:

Józef Jankowski, leśniczy w X st. sł. w nadleśnictwie Hel — z dniem 30. IV. 1930 r.

B. W resorcie Ministerstwa Skarbu w okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu na terenie Województwa Pomorskiego w miesiącu kwietniu 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę na stanowisko II kategorji:

Sylwester Jagodziński w Urzędzie Celnym w Gdyni — z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Stefan Kisiel w Urzędzie Celnym w Gdyni — z dniem 1 kwietnia 1930 r.

C. W resorcie Ministerstwa Poczt i Telegr.
w obrębie dyrekcji bydgoskiej
na terenie Województwa Pomorskiego
w miesiącu marcu 1930 r.

Przeniesieni:

Urzędnicy:

Feliks Kamrowski, st. asystent IX st. sł. z Tczewa 1 do Sępólna jako naczelnik — z dniem 1. III. 1930 r.

Melchior Czapp, st. asyst. IX st. sł. z Starogardu do Tczewa 1 — z dniem 1. III. 1930 r.

Alojzy Smoczyński, st. asyst. IX st. sł. z Grudziądza 1 do Grudziądza 2 — z dniem 20. III. 1930 r.

Bolesław Wrona, asystent X st. sł. z Kartuz do Wejherowa — z dniem 5. III. 1930 r.

Feliks Mierzwicki, asyst. X st. sł. z Gdyni 1 do Gdyni 2 — z dniem 5. III. 1930 r.

Kazimiera Rafińska, asyst. X st. sł. z Lubawy do Fordonu — z dniem 31. III. 1930 r.

Jan Baranowski, asyst. X st. sł. z Sępólna do Nakła n/Notecię — z dniem 3. III .1930 r.

Leon Tylkowski, asyst. XI st. sł. z Starogardu do Tczewa 1 — z dniem 7. III. 1930 r.

Zygmunt Ejzert, asyst. XI st. sł. z Sępólna do Bydgoszczy 1 — z dniem 10. III. 1930 r.

Bolesław Rybak, asyst. XI st. sł. z Miasteczka n/Notecią do Pruszcza k.Bydgoszczy — z dniem 28. III. 1930 r.

Józef Kozera, praktykant techn. XII st. sł. z Chojnic 1 do Bydgoszczy UT — z dniem 23. III. 1930 r.

Zwolnieni:

Jan Goralczyk, prakt. XII st. sł. Krokowa — z dniem 28. II. 1930 r.

Tomasz Ligma, prakt. XII st. sł. Pruszcz-Bag. — z dniem 28. II. 1930 r.

Brunon Wałaszewski, prakt. XII st. sł. Tczew 1 — z dniem 28. II. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Zygmunt Zarzycki, nacz. urz. II kl. VII st. sł. Tczew 2 — z dniem 31. III. 1930 r.

Franciszek Feege, st. asyst. IX st. sł. Toruń 1 — z dniem 31. III. 1930 r.

Mianowani:

Jan Rogocki, nacz. urz. IV kl. X st. sł. Subkowy 1, kierownikiem U. P. — z dniem 29. III. 1930 r.

praktykantami XII st. sł. z dn. 1. III. 1930 r.:

Alfons Affeldt, Toruń 2.
Leonard Borck, Chojnice 1.
Bolesław Brazgalski, Tczew 1.
Wacław Cieśliński, Lidzbark.
Marjan Drzewiecki, Chojnice 2.
Jan Gaffke, Drzycim.
Wincenty Garczyński, Lidzbark.
Jerzy Gilgenast, Brodnica n/Drwęcą.
Paweł Girgel, Liniewo.
Feliks Gąsiorowski, Tczew 2.
Józef Holz, Czersk.
Antoni Kaczmarek, Jastarnia.
Antoni Kiżewski, Wąbrzeźno.
Brunon Kopp, Jabłonowo pom.
Bronisław Kusz, Warlubie.
Józef Lipczyński, Brodnica n/Drwęcą.
Joachim Malecki, Starogard
Leon Merczyński, Podgórz k/Torunia.
Feliks Mocny, Świecie n/Wisłą.
Leonard Moryn, Lubicz.
Andrzej Nawrocki, Starogard.
Marceli Palinkiewicz, Lubawa.
Bronisław Porzych, Nowemiasto n/Drw.
Alojzy Ptach, Starogard.
Bronisław Radowski, Pelplin.
Józef Radziszewski, Lubawa.
Teofil Robaczewski, Tczew 2.
Alfred Schramka, Skórcz.
Zdzisław Smulkowski, Radzyń pom.
Józef Sulewski, Starogard.
Wiktor Stoltmann, Cekcyn.
Wacław Strzyżewski, Książki.
Zygmunt Świtajski, Chełmża.
Zygmunt Wąsowski, Gdynia UT.
Wiktor Wilczak, Świecie n/W.
Józef Zagórski, Mały Kack.
Leonard Zakryś, Tuchola.
Sylwester Filipiak, Tuchola, w XI st. sł.

Przeniesieni:

Podurzędnicy.

Adam Majkowski, ekspedjent XII st. sł. z Sierakowic do Gdyni 3 — z dn. 1. III. 1930 r.

Tomasz Lamkiewicz, ekspedjent XII st. sł. z Huty k/Starogardu (Starogard) do Jabłowa k. Starogardu (Starogard) — z dniem 1. III. 1930 r.

Antoni Żurawski, ekspedjent XII st. sł. z Torunia UT do Torunia 3 — z dniem 18. III. 1930 r.

Stanisław Pudlewski, ekspedjent XII st. sł. z Torunia 1 do Małego Czystego (Kornatowo) — z dniem 28. III. 1930 r.

Władysław Koprowski, ekspedjent XII st. sł. z Tczewa 1 do Tczewa 2 — z dniem 28. III. 1930 r.

Franciszek Chabowski, st. pocztyl. XIII st. sł. z Szlachty (Czersk) do Tczewa 2 — z dniem 1. III. 1930 r.

Alojzy Murawski, st. pocztyl. XIII st. sł. z Małek (Kowalewo 2) do Torunia 1 — 1. III. 1930 r.

Bazyli Maikowski, st. pocztyl. XIII st. sł. z Gowidlina (Sierakowice) do Sierakowic — z dniem 12. III. 1930 r.

Jan Kasprzak, st. pocztyl. XIII st. sł. z Torunia 3 do Torunia UT — z dniem 18. III. 1930 r.

Jan Błoch, st. pocztyl. XIII st. sł. z Bydgoszczy 1 do Sierakowic — z dniem 18. III. 1930 r.

Franciszek Bach, pocztyljon XIV st. sł. z Gdyni 3 do Jastarni — z dniem 1. III. 1930 r.

Franciszek Tykarski, pocztyljon XIV st. sł. z Brodnicy n/Drw. do Starogardu — z dniem 19. III. 1930 r.

Maksymiljan Gajewski, pocztyljon XIV st. sł. z Tczewa 2 do Tczewa 1 — z dniem 28. III. 1930 r.

Jan Żychliński, prow. pocztyljon XIV st. sł. z Pelplina do Lignów (Pelplin) — z dniem 5. III. 1930 r.

Teofil Gierszewski, prow. woźny XV st. sł. z Osowa (Zblewo) do Ocypla (Lubichowo) — z dniem 1. III. 1930 r.

Jan Kiedrowicz, prow. woźny XV st. sł. z Tczewa 2 do Szlachty (Czersk) — z dniem 1. III. 1930 r.

Jan Ściążko, prow. woźny XV st. sł. z Pelplina do Rudna (Pelplin) — z dniem 5. III. 1930 r.

Alfons Żurek, prow. woźny XV st. sł. z Smażyna (Luzino) do Gowidlina (Sierakowice) — z dniem 10. III. 1930 r.

Franciszek Gołecki, porw. woźny XV st. sł. z Starogardu do Żelgoszczy (Skórcz) — z dniem 21. III. 1930 r.

Zwolnieni:

Jan Bujak, kand. na woźnego XVI st. sł. z Barłożnie (Smętowo) — z dn. 22. III. 1930 r.

Józef Ossowski, kand. na woźnego XVI st. sł. w Tczewie 1 — z dniem 31. III. 1930 r.

Wydaleni:

Teofil Ukleja, st. podurzędnik X st. sł. w Żelgoszczy (Skórcz) — z dn. 4. III. 1930 r.

Jan Kluwa, st. pocztyljon XIII st. sł. w Jabłonowie pom. — z dniem 27. III. 1930 r.

Jan Günther, pocztyljon XIV st. sł. w Kokoszkach (Kartuzy) — z dniem 27. II. 1930 r.

Przyjęci w charakterze kandydatów na woźnych w XVI st. sł.:

Franciszek Kamiński, w Czersku — z dn. 1. III. 1930 r.

Władysław Koszucki, w Małkach (Kowalewo) — z dniem 2. III. 1930 r.

Teodor Bąk, w Hucie k/Starogardu (Starogard) — z dniem 28. II. 1930 r.

Stefan Czerwiński, w Lipinkach k/Warlubia (Warlubie) — z dniem 10. III. 1930 r.

Zenon Sobacki, w Terespolu pom. — z dniem 20. III. 1930 r.

Bronisław Napierski, w Jabłonowie pom. — z dniem 1. III. 1930 r..

Bernard Jakubowski, w Świeciu n/Osą (Jabłonowo pom.) — z dniem 1. III. 1930 r.

Leon Tredor, w Laskowicach — z dniem 1. III. 1930 r.

Leonard Kiedrowski, w Kokoszkach (Kartuzy) — z dniem 22. III. 1930 r.

Maksymiljan Chirek, w Barłożnie (Smętowo) — z dniem 24. III. 1930 r.

D. W resorcie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej

na terenie Województwa Pomorskiego.

Mianowana:

prow. kanc. Monika Wiśniewska — z dn. 1. V. 1930 r. adjunktem kancelaryjnym w X st. sł. w Inspektoracie Pracy 61 Obwodu w Tczewie.

Przeniesieni:

Okręgowy Inspektor Pracy IV Okręgu w Kielcach inż. Bogusław Świeżawski — z dn 1. IV. 1930 r. na stanowisko Okręgowego Inspektora Pracy XI Okręgu w Toruniu.

Obwodowy Inspektor Pracy XI Okręgu w Toruniu Franciszek Szawłowski — z dniem 1. V. 1930 r. na stanowisko Obwodowego Inspektora Pracy 26 Obwodu w Lublinie.

Zwolniona:

sekr. Inspektoratu Pracy XI Okręgu w Toruniu Jadwiga Aleksandrowiczówna — z dn. 30 kwietnia 1930 r. na własną prośbę.

147.

OGŁOSZENIA WŁADZ SĄDOWYCH.

a) przetargi przymusowe.

1. Nieruchomość położona w Czyczkowach powiat Chojnice i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Czyczkowo, karta 281, na imię małżonków Jana i Marjanny Synak, żyjących w spólności majątkowej w Czyczkowach, zostanie dnia 17 lipca 1930 r. o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 12.

Nieruchomość Czyczkowo, karta 281, jest nieruchomością chałupniczą zabudowaną, położoną w gminie Czyczkowy, składającą się z: a) pół domu mieszkalnego z podwórzem, b) pół stodoły, c) chlewu, d) roli, e) łąki, maja 1, parcela 684/152, 685/152, 689/153, 690/153 w wielkości 2,1172 ha. z czystem dochodem gruntowym 7,60 talarów i wartości użytku budynkowego 18 marek. Matrykuła art. 272. Księga podatku budynkowego nr. 117.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Czyczkowo 281 dnia 15 lutego 1930.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowei uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarzą

sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Chojnice, dnia 2 maja 1930 r.
2. K. 2/30.

Sąd Powiatowy.

2. Nieruchomość położona w Lubni i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Lubnia, tom III, karta 74, na imię kupca Florjana Kasueszke, zostanie dnia 18 lipca 1930 r. o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 11.

Nieruchomość Lubnia, karta 74, jest nieruchomością zabudowaną, położoną w gminie Lubnia składająca się z: a) dom mieszkalny i oberża z podwórzem i ogrodem domowym, b) stajnia zajazdowa, c) stodoła, d) chlew, e) pralnia. Mapa 1, parcele 329/105, 325/86, ctr. 327/103, 328/107, 329/105 w wielkości 1,01,35 ha o czystym dochodzie gruntowym 2,22 talarów i wartości użytkowej budynków 312 mk. Matrykuła art. 85. Księga podatku budynkowego nr. 63.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 12 marca 1930 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Chojnice, dnia 6 maja 1930 r.
2. K. 6/30.

Sąd Powiatowy.

3. Nieruchomość połokona w Nowem powiat Świecie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Nowe, tom II, karta 57, na imię piekarza Franciszka Bieńkowskiego i jego żony Antoniny z domu Wojnowskiej, zostania dnia 26 lipca 1930 r. o godz. 9 przed poł. wystawioną na przetarg publiczny w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1.

Nieruchomość Nowe, tom II, karta 57, zapisaną jest pod art. 647 matrykuły podatku gruntowego i nr. 60 księgi podatku budynkowego i ma następujące oznaczenie katastralne: dom mieszkalny z odrębną stajnią i podwó rzem, piekarnia z ustępem przy ul. Grudziądzkiej, karta mapy L. 11, parcela 65, powierzchnia 2 a. 14 m², wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 822 mk.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej 13 listopada 1929 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w ksiedze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postepowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Nowe, dnia 25 marca 1930 r.
3. K. 11/29.

Sąd Powiatowy.

b) postępowanie upadłościowe.

1. Co do majatku kupca Bernarda Ziółkowskiego w Grudziadzu ul. Toruńska wdraża się z dniem dzisiejszym t. j. z dniem 23 kwietnia 1930 r. o godz. 12 połud. postępowanie upadłościowe, ponieważ nastąpiła jego niewypłacalność.

Zarządca masy upadłościowej mianuje sie Zygmunta Kucharskiego z Grudziądza ul. Radzyńska 14

Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 20 maja 1930 r.

Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powziecia uchwały co do kwestyi wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin

na dzień 21 maja 1930 r. o godz. 10 przed poł. — zaś celem zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 18 czerwca 1930 r. o godz. 10-tej przed południem.

Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 20 maja 1930 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.

3. N. 11/30.

Sąd Powiatowy w Grudziądzu.

c) publiczne doręczenia i wywołania.

1. Wdowa Valeska v. Wagner z domu Wolff z Torunia, ul. Bydgoska 52, zastąpiona przez adwokata dr. Wiśniewskiego i Bieszka w Toruniu, wystąpiła w wnioskiem, by list hipoteczny na kwotę 10.000 mk., zapisany w księdze gruntowej Chełmża, karta 426 w oddz. III. pod nr. 2, który jej zaginął, uznać za pozbawiony mocy prawnej.

Posiadacza zaginionego listu hipotecznego wzywa się, aby w niżej oznaczonym Sądzie stawił się na terminie dnia 17 września 1930 r. o godz. 11 przed poł. w sali 9 I. ptr. i list ten przedłożył względnie podał swoje roszczenie, gdyż inaczej list zostanie pozbawiony mocy prawnej.

Chełmża, dnia 28 kwietnia 1930 r.
3. F. 5/30.

Sąd Powiatowy.

2. Fa „Rakszawa Akcyjne Towarzystwo dla wyrobów sukienniczych" w Rakszawie, zastąpiona przez adwokata d-ra Feldmanna w Białej, postawiła wniosek na wywołanie weksla zaginionego, opatrzonego numerem 2062 z daty Działdowo na kwotę 294,50 zł., wystawionego przez B. Januszewskiego w Działdowie, żyrowanego przez firmę Wurzel i Daar w Tarnowie a płatnego dnia 11 stycznia 1930 r.

Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dn. 29 sierpnia 1930 o godz. 10 przed poł. w podpisanym Sądzie, pokój L. 17 odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu.

Działdowo, dnia 15 lutego 1930 r.
3. F. 1/30.

Sąd Powiatowy.

3. Jadwiga Nikel, wdowa z Wysokiej powiat Działdowo, zastąpiona przez adwokata Wyrwicza w Działdowie, postawiła wniosek na wywołanie zaginionego listu hipotecznego na 4500 mk. z 5% odsetkami na rzecz Dawida i Rebeki, małżonków Prinz w księdze wieczystej Wysoka, wykaz 35, w oddziale III. pod nr. 6 b wpisanych.

Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 26 września 1930 r. o godz. 10 w podpisanym Sądzie, pokój nr. 17 odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu.

Działdowo, dnia 18 kwietnia 1930 r.
3. F. 13/29.

Sąd Powiatowy.

4. Michał Szulc, posiedziciel z Lubanji Lipiny per. Świekatowo, pow. Świecie n/W., zastąpiony przez adwokata Sokolnickiego w Grudziądzu, wystąpił ze skargą przeciwko pozwanym: Gustawowi Dietrichowi i żonie jego Emilji ur. Sonnenberg, osadnikom z Lubanji Lipiny per. Świekatowo pow. Świecie n/W. obecnie nieznanego miejsca pobytu z wnioskiem o wydanie wyroku następującej treści: 1) Pozwanych jako zaintabulowanych właścicieli zasądza się na powzdanie powodowi osady rentowej w powiecie świeckim Łowinek 1.50 i zezwolenie na przepisanie tytułu własności w księdze wieczystej Łowinek wykaz 1.50 na rzecz powoda. 2) Koszty sporu ponoszą pozwani. 3) Wyrok jest tymczasowo wykonalny, ewentl. za złożeniem zabezpieczenia i wzywa pozwanych do ustnej rozprawy przed Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny w Grudziądzu na dzień 10 czerwca 1930 roku o godz. 10 przed południem, pokój 27 z wezwaniem przybrania sobie adwokata, dopuszczonego przed sądami byłej dzielnicy pruskiej jako zastępcę. Celem publicznego doręczenia ogłasza się ten wyciąg ze skargi.

Grudziądz, dnia 26 marca 1930 r.
4. 0. J. 1/30.

Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny.

5. Okręgowy Urząd Ziemski w Grudziądzu złożył do depozytu wynagrodzenie za przymusowo wykupioną część nieruchomości dobra Mędrzyce, własności Richarda Paula. Uchwałą z dnia 7 kwietnia 1930 wszczęto postępowanie rozdziałowe w myśl rozp. Prez. R. P. z 28 grudnia 1927 (Dz. U. 3/28). O powyższem zawiadamia się, wszelkich uprawnionych do zaspokojenia swych roszczeń z wymienionego wynagrodzenia. Wierzyciele szukający zaspokojenia z wynagrodzenia roszczeń w hipotece nie ujawnionych, winni zgłosić je najpóźniej w terminie wyznaczo-

nym do rozdziału pod rygorem, że w razie nie zgłoszenia rozdział wynagrodzenia nastąpi wedle stanu, ujawnionego w hipotece z pominięciem innych ich roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznem stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. Termin rozdziału wynagrodzenia wyznacza się na dzień 3 lipca 1930 r. godz. 10-ta przed południem w gmachu Sadu Powiatowego w Grudziądzu, pokój L. 2. Interesowanych wierzycieli wzywa się do przedłożenia w 2-ch tygodniach zestawienia swych wierzytelności.

Grudziądz, dnia 7 kwietnia 1930.
3. J. 7/29.

Sąd Powiatowy.

6. Rolnik Aleksander Meyer z Szynwałdu pow. Grudziadz wystąpił z wnioskiem o wywołanie listu hipotecznego odnoszącego sie do hipoteki 20.000 mk. niemieckich, zapisanej na realności Szynwałd k. 42 dział III pod poz. 2 z 5% odsetkami od sta na rzecz Marty Behnke zamieszkałej w Alexandrowen — Niemcy.

Posiadacza listu hipotecznego wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym wyznaczonym na dzień 27 października 1930 r. godz. 11-ta przed południem w niżej oznaczonym Sądzie, pokój L. 5. zgłosił prawo swe i przedłożył dokument, w przeciwnym bowiem razie, dokument ten zostanie pozbawiony mocy prawnej.

Grudziądz, dnia 17 kwietnia 1930.
3. F. 40/29.

Sąd Powiatowy

7. Kupiec Sylwester Pardon, Grudziądz, Plac 23 Stycznia 21 wystąpił z wnioskiem, by unieważnić list gruntowy tyczacy długu gruntowego. zapisanego w dziale III pod poz. 10 w księdze wieczystej, Grudziądz, tom 39. wykaz L. 1264 z 5% odsetkami na sumę 25.000 zł. na rzecz kupca Sylwestra Pardona w Grudziądzu.

Posiadacza zaginionego listu wzywa się, by w wyżej oznaczonym sadzie najpóźniej w terminie dnia 27 października 1930 godzina 11-ta pokój L. 18 prawa swe zgłosił i dokument przedłożył, gdyż inaczej dokument ten zostanie uznany za nieważny.

Grudziądz, dnia 5 kwietnia 1930.
3. F. 45/29.

Sąd Powiatowy

8. Klotylda Topolska z Grudziądza ul. Forteczna 18, w asystencji męża swego Bronisława Topolskiego zastąp. przez adwokata Siateckiego w Grudzidzu wystąpiła z wnioskiem o wywołanie w celu wykluczenia wierzycieli hipotecznych po myśli § 1170 u. c. odnośnie do hipoteki zapisanej na nieruchomości Grudziądz, karta 551 w dziale III pod poz. 26 w wysokości 2000 talarów z 6% odsetkami zapisanych na rzecz Jana Józefiny i Gertrudy Jalkowskich, obecnie z nieznanego miejsca zamieszkania.

Wierzycieli względnie ich prawnych następców wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym, który wyznacza się na dzień 7 lipca 1930 r. godz. 11-ta przed południem, pokój L. 18 zgłosili swe prawa w niżej oznaczonym Sądzie, w przeciwnym razie zostaną z ich prawami wykluczeni.

Grudziądz, dnia 17 kwietnia 1930.
3. F. 6/30.

Sąd Powiatowy.

9. Komunalna Kasa Oszczędności powiatu Kościerskiego w Kościerzynie, działająca przez adwokata dr. Szydłowskiego w Kościerzynie, postawiła wniosek na wywołanie listu hipotecznego, odnoszącego się do hipoteki w kwocie 7000 mk. zapisanej na nieruchomości Kościerzyna, karta 17 w dziale III pod Nr. 7 dla wnioskodawcy.

Posiadacza tego dokumentu wzywa sie, by najpóźniej na terminie 10 listopada 1930 r. o godzinie 10-ej w podpisanym sadzie odbyć się majacym, swoje prawa zgłosił i dokument ten rzedłożył, w przeciwnym razie bowiem nastapi unieważnienie dokumentu.

Kościerzyna, dnia 30 lipca 1929.
3. F. 7/29.

Sąd Grodzki.

10. Agnes Wolf z domu Wenzel Köln Neuenheim (Niemcy) zastap. przez adwokata dr. Szydłowskiego w Kościerzynie postawiła wniosek na wywołanie listu hipotecznego odnoszacego sie do hipoteki w kwocie 600 mk. zapisanej na nieruchomości Kościerzyna, karta 30 na rzecz Pawła i Agnes Wenzel po 300 mk. Posiadacza tego dokumnetu wzywa sie, by najpóźniej na terminie w dniu 19 października 1930 przed południem o godzinie 10-ej w podpisanym sadzie, pokój liczba 15 odbyć sie majacym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastapi unieważnienie dokumentu.

Kościerzyna, dnia 17 kwietnia 1930.
3. F. 2/30.

Sąd Powiatowy.

11. Wdowa Rozalja Bagińska w Kazanicach wystąpiła z wnioskiem, by syna jej robotnika Michała Bagińskiego urodz. 29 września 1891 r., który na ostatku mieszkał w Kazanicach, skąd powołany został do armji niemieckiej i jako rezerwista 4 kompanji 41 puł-

ku piechoty w czasie potyczki Ubrodowic w dn. 26. 7. 1916 r. zaginął — uznać za zmarłego.

Wspomnianego zaginionego wzywa się, aby w niżej oznaczonym sądzie stawił się najpóźniej na terminie dnia 23 sierpnia 1930 r. o godzinie 12 w południe, gdyż inaczej zostanie uznany za zmarłego.

Wszyscy, którzyby mieli jaką wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tem donieść sądowi, najpóźniej w terminie powyższym.

Lubawa, dnia 26 kwietnia 1930.
2. F. 3/30.

Sąd Powiatowy.

12. Leonard Kamiński, właściciel mleczarni z Łążyna, pow. Toruń, wniósł o wywołanie zaginionego listu hipotecznego z dn. 28 kwietnia 1908 r. odnośnie do hipoteki, zapisanej w księdze wieczystej Łążyn, tom IX, karta 232 — w oddziale III pod Nr. 3 dla małżonków Józefa i Rozalji Byszewskich w kwocie jeszcze 2.500 mk. z 5% odsetkami.

Posiadacza dokumentu wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, który wyznacza się przed tutejszym sądem na dzień 19 sierpnia 1930 r., godz. 9, pokój Nr. 11, zgłosił swe prawa i przedłożył dokument, w przeciwnym bowiem razie zostanie uznany dokument za pozbawiony mocy.

Toruń, dnia 5 kwietnia 1930.
7. F. 6/30.

Sąd Powiatowy.

13. Jan Grabowski, robotnik w Grzywnie pow. Toruń, wniósł o uzanie za zmarłą zaginioną Józefinę Krajewską, córkę Mikołaja i Anny z Kuligowskich — małż. Krajewskich, mającą ostatnie miejsce zamieszkania w Emaus, Wolne Miasto Gdańsk, o ile chodzi o skutki w obrębie Państwa Polskiego.

Zaginioną Józefinę Krajewską wzywa się, aby się zgłosiła najpóźniej w terminie wywoławczym, który wyznacza się na dzień 11 listopada 1930 r. godz. 10-ta pokój Nr. 11 przed tutejszym sądem, w przeciwnym bowiem razie zostanie uznaną za zmarłą, o ile chodzi o skutki w obrębie Państwa Polskiego.

Tych wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomość o życiu, wzgl. śmierci zaginionej, wzywa się, aby donieśli o tem Sądowi najpóźniej w terminie wywoławczym.

Toruń, dnia 29 marca 1930.
7. F. 1/30.

Sąd Powiatowy.

14. Pani Marjanna Knöpke urodz. Śmieszek w Gostyczynie pow. Tuchola, wystąpiła z wnioskiem, by jej męża Florjana Knöpke'go, który na ostatku mieszkał w Gostyczynie i zaginął, uznać za zmarłego. Wspomnianego zaginionego Florjana Knöpke'go wzywa się, aby w niżej oznaczonym Sądzie stawił się najpóźniej na termin dnia 31 października 1930 r. o godz. 10 przed poł., gdyż inaczej zostanie uznany za zmarłego. Wszyscy, którzyby mieli jaką wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tem donieść Sądowi najpóźniej w terminie powyższym.
1. F. 3/30.

Sąd Powiatowy w Tucholi.

15. Elżbieta Szypniewska w Szwarcenowie wystąpiła z wnioskiem, by syna jej Aleksandra Szypniewskiego urodzonego dnia 24 kwietnia 1883, który na ostatku mieszkał w Szwercenowie, skąd powołany został do armji niemieckiej i jako starszy szeregowiec 9 kompanji 59 pułku piechoty i zaginął, uznać za zmarłego.

Wspomnianego zaginionego wzywa się, aby w niżej oznaczonym Sądzie stawił się najpóźniej na terminie dnia 23 sierpnia 1930 o godzinie 12 w południe, gdyż inaczej zostanie uznany za zmarłego.

Wszycy, którzyby mieli wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tem donieść Sądowi, najpóźniej w terminie powyższym.

Lubawa, dnia 26 kwietnia 1930 r.
2. F. 1/29.

Sąd Powiatowy.

d) zapisy w rejestrze majątkowym.

1. Do tut. rejestru małżeńskich praw majątkowych nr. 403 wpisano dziś, że rolnik Edmund Wiśniewski i jego żona Leokadja z Kuleckich z Zelgna, pow. Toruń, na podstawie umowy z dnia 23 listopada 1929, zawarli ogólną wspólność majątkową.

Chełmża, dnia 25 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

2. W tut. rejestrze dla małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 865, że małżonkowie Tadeusz i Eleonora z Buszów Kaczmarczykowie z Legbąda ustanowili umową notarjalną z dnia 2 grudnia 1929 r. zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania majątku żony przez męża.

Czersk, dnia 12 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

3. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 280 wpisano

dziś: Małżonkowie Feliks Gryza, rolnik z Wielkiego Pułkowa i Dominika z domu Kalinowska owdowiała Cellmer umową notarjalną z dnia 5 czerwca 1913 zawarli ogólną wspólność majątkową.

Golub, dnia 23 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy

4. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 233 wpisano dziś: małżonkowie Edmund i Helena z Ptaszyńskich Pawliccy z Golubia umową notarjalną z dnia 22 listopada 1929 wspólność majątkową uchylili i zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem używania i zarządu majątku żony przez męża zaprowadzili.

Golub, dnia 23 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy

5 Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod nr. 3. R. M. 1635 zapisano dziś, iż małżonkowie kupiec Abraham Markowicz i żona jego Laja Markowicz ur. Fernbach, zam. w Grudziądzu ul. Chełmińska nr. 5, kontraktem notarjalnym z dnia 11 stycznia 1929 wykluczyli męża od prawa użytku i zarządzenia majątkiem żony (str. 5. aktów).

Grudziądz, dnia 9 lutego 1930 r.

Sąd Powiatowy.

6. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano pod nr. 517, że małżonkowie Antoni Główczewski z Gapy i Marja z domu Nowicka, kontraktem zawartym dnia 5 listopada 1929 r. przed notarjuszem Siodą w Bydgoszczy umówili całkowity rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa administracji i użytkowania majątku żony przez męża tak co do majątku wniesionego, obecnego i przyszłego.

Kowalewo, dnia 24 grudnia 1929 r.

1. R. M. 517. Sąd Powiatowy.

7. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano: Rolnik Franciszek Radzimiński i żona jego Walerja urodz. Ossowska z Omula, kontraktem notarjalnym z dnia 18 września 1929 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Lubawa, dnia 16 kwietnia 1930 r.

3. R. M. 1627. Sąd Powiatowy.

8. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano: Szewc Walenty Jarzębowski i żona jego Helena urodz. Schultz z Radomna, kontraktem notarjalnym z dnia 13 stycznia 1930 r. umówili zupełny rozdział majątkowy.

Lubawa, dnia 23 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

9. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano: rolnik Franciszek Chyrzyński i żona jego Anna urodz. Fafińska z Lubstynka kontraktem notarjalnym z dnia 9 stycznia 1930 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Lubawa, dnia 8 kwietnia 1930 r.

3. R. M. 1628. Sąd Powiatowy.

10. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano: rolnik Józef Nowosielski i żona jego Marta, urodz. Markowska z Lorków kontraktem notarjalnym z dnia 31 stycznia 1930 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Lubawa, dnia 16 kwietnia 1930 r.

3. R. M. 1629. Sąd Powiatowy.

11. W rejestrze tutejszego Sądu dla małżeńskich praw majątkowych pod L. 583 wpisano dziś, że małżonkowie: Antoni Radziejewski, rolnik i Otylja z Ladachów Radziejewska w Krotoszynie, umową sądową z dnia 10 marca 1930 r. liczba dokumentu 4. I. 29/30 zawarli ogólną wspólność majątkową według ustawy cywilnej.

Puck, dnia 29 marca 1930 r.

Sąd Powiatowy

12. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano: Reinhold, Karol, Maksymiljan Freiberg, właściciel i jego żona Berta, ur. Runge w Semlinie, umową z dnia 15 marca 1930 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Starogard, dnia 7 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

13. W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Franciszek Szweda, ślusarz i jego żona Marjanna z Kołodziejczyków w Białachowie, umową z dnia 11 kwietnia 1930 r. zawarli ogólną wspólność ma-

jątkową z wykluczeniem dalszej wspólności majątkowej.
Starogard, dnia 19 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

14. W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Michał Wołoszyk, posiedziciel i jego żona Franciszka z Prabuckich w Starej Kiszewie, umową z dnia 18 lutego 1930 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszej wspólności majątkowej.
Starogard, dnia 22 marca 1930 r.

Sąd Powiatowy

15. Na zarządzenie Sądu Powiatowego w Świeciu, podaje się do wiadomości, że w rejestrze małżeńskim tut. Sądu pod Nr. 1948, zapisano: Lönser Rudolf, rolnik z Brzezin i Gertruda ur. Will, układem z dnia 28 maja 2929 r., umówili ogólną wspólność majątkową.
Świecie, dnia 13 lutego 1930 r.

Sąd Powiatowy.

16. Na zarządzenie Sądu Powiatowego w Świeciu, podaje się do wiadomości, że w rejestrze małżeńskim tut. Sądu pod Nr. 1947 zapisano, że Gackowski Brunon Stanisław, malarz ze Świecia i Stanisława z Joksów układem z dnia 28 września 1929 r. umówili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa męża do zarządu majątkiem żony i pobierania użytku.
Świecie, dnia 6 lutego 1930 r.

Sąd Powiatowy

17. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych Nr. 1083 zapisano w dniu 24 kwietnia 1930 r. co następuje: Józef i Juljanna z Ficów małżonkowie Pazdan, rolnicy z Płużnicy, pow. Wąbrzeźno, umówili na czas trwania małżeństwa zupełną odrębność majątkową z wykluczeniem mężowskiego prawa zarządu i użytkowania majątkiem żony.
Wąbrzeźno, dnia 24 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy

18. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś pod L. 375, że małżonkowie Andrzej Thomas i Agnieszka z d. Przybyłka w Wielowiczu umówili układem notarjalnym z dnia 20 września 1929 r. ogólną wspólność majątkową.
Więcbork, dnia 11 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

e) zapisy w rejestrze stowarzyszeń.

Do rejestru stowarzyszeń pod Nr. 21 wpisano dnia 12 kwietnia 1927. Towarzystwo Budowy Kościoła Katolickiego w Bukowcu. Statut obowiązuje od dnia 21 marca 1927 r.
Świecie, dnia 4 lutego 1930 r.

Sąd Powiatowy.

f) uchwały.

1. W sprawie o zapobieganiu upadłości firmy Franciszka Kiedrowska, skład bławatów, towarów krótkich i galant. w Sierakowicach.

Wobec uprawomocnienia się tut. uchwały z dnia 17 grudnia 1929 r., zatwierdzającej układ zapobiegawczy dłużniczki, znosi się postępowanie o zapobieganiu upadłości odnośnie firmy Franciszka Kiedrowska skład bławatów, towarów krótkich i galant. w Sierakowicach, wdrożone tut. uchwałą z dnia 16 maja 1929 r.
Kartuzy, dnia 28 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

Co do majątku kupca Stefana Górskiego ze Skarszew otwarto dnia 26 kwietnia 1930 r. godz. 12-ta postępowanie upadłościowe. Zarządcą jest zastępca procesowy Gregorkiewicz ze Skarszew. Wierzytelności należy zgłosić do 2 czerwca 1930 roku. Pierwsze zebranie wierzycieli oraz termin do badania wierzytelności wyznaczono na 14 czerwca 1930 r., godz. 10-ta. Wydano otwarty areszt i wyznaczony termin do zgłoszenia roszczeń do 2 czerwca 1930 roku.
Skarszewy, dnia 28 kwietnia 1930 r.

Sąd Powiatowy.

W postępowaniu upadłościowem nad majątkiem Pomorskiej Fabryki Kapeluszy w Wąbrzeźnie wyznacza się w tut. Sądzie Powiatowym termin końcowy, w celu odebrania od zarządcy rachunku końcowego — podniesienia zarzutów przeciw uwzględnić się mającym wierzytelnościom, zapisanym w końcowym spisie, — powzięcia uchwały przez wierzycieli co do niespieniężonych przedmiotów majątku, jakoteż do wysłuchania wierzycieli co do zwrotu wydatków i udzielenia wynagrodzenia członkom wydziału wierzycieli, na dzień 24 czerwca 1930 r. o godzinie 10-tej.
Wąbrzeźno, dnia 26 kwietnia 1930 r.
2. V. 9/25.

Sąd Powiatowy

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenie o zaginięciu dokumentów.

1. Zenon Łubieński, Szpęgawa pow. Tczew zgłasza zagubienie dokumentu kotła parowego Lanz Nr. 7344.
2. Anna Czerwińska, nauczycielka, Swarożyn pow. Tczew, zgłasza zagubienie legitymacji nauczycielskiej Nr. 986, wydanej przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego.

Niżej wymienieni zgłaszają zagubienie względnie skradzenie dowodów tożsamości koni.

1. Adam Orzechowski, Chartowice pow. Lubawski Serja A. Nr. 727,527.
2. Marjan Olszewski, Zarybinek, pow. Lubawski Serja T. Nr. 725,547.
3. Paweł Kwasigroch II, Włościborz pow. Sępoleński Serja A. Nr. 622,494 i 623.344.
4. Walenty Derkowski, Konarzyny pow. Kościerski Serja T. Nr. 612,650.
5. Teofil Kalinowski, Toruń, ul. Szeroka 36, Serja A. Nr. 697.860 i 697.861.

———

Ogłoszenie
o losowaniu 4% złotowych listów konwersyjnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Właścicieli 4%-owych złotowych listów konwersyjnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego, zawiadamiamy niniejszem, że losowanie listów zastawnych, które mają być wypowiedziane na 2 stycznia 1931 r. odbędzie się publicznie w naszym gmachu przy ul. Wjazdowej 11 dnia 5 czerwca 1930 r. od godziny 10 z rana, poczem ogłosimy w sposób przepisany wylosowane numery i walory.

Poznań, dnia 1 maja 1930 r.

Dyrekcja Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.
(—) Żychliński.

———

Przetarg.

Państwowy Urząd Budownictwa Naziemnego w Wejherowie ogłasza publiczny pisemny przetarg w pięciu losach:

1. na prace malarskie,
2. „ „ szklarskie,
3. „ „ ślusarskie,
4. „ „ terrazzowe,
5. „ „ zduńskie,

w gmachu Starostwa Grodzkiego i Urzędów Skarbowych w Gdyni.

Ślepe kosztorysy i warunki otrzymać można w wymienionym Urzędzie w godzinach od 8-mej do 15-tej za opłatą 1,— zł. od każdego losu. Przedsiębiorcy ponoszą wszelkie opłaty pocztowe.

Oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach zaopatrzonych w adres nadawczy firmy oraz w odnośny napis. Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy.

Otwarcie ofert nastąpi w Państwowym Urzędzie Budownictwa Naziemnego w Wejherowie dnia 23 maja 1930 r. kolejno od godz. 10-tej.

Państwowy Urząd Budownictwa Naziemnego zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferty.

Kierownik P. U. B. N.
(—) Inż. St. Świątkiewicz.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, tel. 87
Prenumerata wynosi: za rok 15,— zł, za kwartał 4 — zł. Cena niniejszego numeru 75 gr.
Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy.
Czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.